

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.15/2024/37.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. május 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2024. május 16. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. november 16. napján kihirdetett Kb.I.5/2018/247. számú ítéletét megváltoztatja.

Az I. r. vádlott I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre enyhíti.

Az I. rendű vádlott által 2015. július 11. napjától 2016. október 10. napjáig házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe akként számítja be, hogy 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

Az I. rendű vádlott 2016. október 11. napjától – helyesen – 2017. december 4. napjáig állt lakhelyelhagyási tilalom alatt.

Az I. rendű vádlott új lakóhelye: cím-6 szám.

II. r. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) év börtönbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre enyhíti.

A II. rendű vádlottal szemben kiszabott – helyesen – 650.000 (hatszázötvenezer) forint pénzbüntetést kell meg nem fizetése esetén 500 (ötszáz) napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

A II. rendű vádlott tekintetében a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2917/2011/6. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év börtön végrehajtásának elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

A II. rendű vádlott 2016. október 11. napjától – helyesen – 2017. december 4. napjáig állt lakhelyelhagyási tilalom alatt.

III. r. vádlott III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre enyhíti.

III. r. vádlott III. rendű vádlott 2016. február – helyesen – 23. napjától 2016. október 10. napjáig volt házi őrizetben.

III. r. vádlott III. rendű vádlott által 2016. február 23. napjától 2016. október 10. napjáig házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe akként számítja be, hogy 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

IV. r. vádlott IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 4 (négy) hónap börtönbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre enyhíti.

VI. r. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év börtönbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

VII. r. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év börtönbüntetésre enyhíti.

VII. r. rendű vádlott leánykori neve név1

VIII. r. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év börtönbüntetésre enyhíti.

VIII. r. rendű vádlott tartózkodási helye: cím-7

IX. r. vádlott IX. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

IX. r. vádlott IX. rendű vádlott lakcíme: 6727 Település-7 Benczúr Gyula utca 80. szám.

X. r. X. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 10 (tíz) hónap börtönbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

XI. r. vádlott XI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év börtönbüntetésre enyhíti.

XI. r. vádlott XI. rendű vádlottal szemben a közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

XI. r. vádlott XI. rendű vádlott 2018. január 17. napján őrizetben, majd 2018. január 18. napjától 2018. június 30. napjáig előzetes letartóztatásban, 2018. július 1. napján 2018. július 3. napjáig letartóztatásban volt, amely időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe – annak végrehajtása esetén – beszámítani rendeli.

VI. r. rendű vádlottat az elsőfokú eljárásban vonatkozásában felmerült 374.500 (háromszázhetvennégyezer-ötszáz) forint, míg I. r. vádlott I. rendű, II. r. rendű, III. r. vádlott III. rendű, IV. r. vádlott IV. rendű, VI. r. rendű, VII. r. rendű, VIII. r. rendű, IX. r. vádlott IX. rendű, X. r. X. rendű és XI. r. vádlott XI. rendű vádlott egyetemlegesen 1.123.172 (egymillió-százhuszonháromezer-százhetvenkettő) forint bünyügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlott I. rendű, II. r. rendű, III. r. vádlott III. rendű, IV. r. vádlott IV. rendű, VI. r. rendű, VII. r. rendű, VIII. r. rendű, IX. r. vádlott IX. rendű, X. r. X. rendű és XI. r. vádlott XI. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A X. rendű vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárás során felmerült 194.992 (százkilencvennégyezer-kilencszázkilencvenkettő) forint bünyügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. november 16. napján kihirdetett Kb.I.5/2018/247. számú ítéletével

- I. r. vádlott I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben és folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont], bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett embercsempészás büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] és bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (6) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], ezért őt – halmazati büntetésül – 5 év fegyházbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel, napi tételenként 1.300 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 260.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság a szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött időt. A bíróság az I. rendű vádlottal szemben 260.000 forint erejéig vagyoneლkobzást rendelt el;

- II. r. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont], bünszervezetben elkövetett embercsempészás büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont], bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt – halmazati büntetésül – 7 év fegyházbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 500 napi tétel, napi tételenként 1.300 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 560.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság a szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Elrendelte a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2917/2011/6. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását.

- III. r. vádlott III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont], bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett embercsempészás büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] és bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt – halmazati büntetésül – 3 év fegyházbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel, napi tételenként 1.300 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 260.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság a szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a III. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött időt;

- IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (6) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett embercsempészás büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] és bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt – halmazati büntetésül – 4 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a IV. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a IV. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

- V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont], ezért őt 3 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az V. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte az V. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Az V. rendű vádlottal szemben 160.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Az V. rendű vádlottat az ellene bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

- VI. r. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont], ezért őt 3 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a VI. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a VI. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A VI. rendű vádlottal szemben 140.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Ugyanakkor a VI. rendű vádlottat az ellene bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

- VII. r. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont], ezért őt 3 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a VII. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A VII. rendű vádlottal szemben 120.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el.

- VIII. r. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont], ezért őt 3 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a VIII. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a VIII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A VIII. rendű vádlottal szemben 180.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Ugyanakkor a VIII. rendű vádlottat az ellene bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

- IX. r. vádlott IX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben elkövetett gazdasági bűntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés a) és b) pont, (5) bekezdés b) pont], ezért őt 3 év fegyházbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel, napi tételenként 1.300 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a IX. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 260.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a IX. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

- X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszervezetben elkövetett gazdasági bűntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés a) és b) pont, (5) bekezdés b) pont], ezért őt 3 év fegyházbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel, napi tételenként 1.300 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a X. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 260.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság a szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a X. rendű vádlott által átadási letartóztatásban, majd letartóztatásban töltött időt.

- XI. r. vádlott XI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés a) és b) pont, (4) bekezdés a) pont], ezért öt 2 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel, napi tételenként 1.300 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a XI. rendű vádlott a végrehajtás elrendelése esetén a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 260.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A törvényszék katonai tanácsa rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről.

[2] A tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítélet kihirdetésekor a nyilatkozattételre 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül V. r. rendű, VI. r. rendű és VIII. r. rendű vádlottak terhére az embercsempészség büntette alól történt felmentés okán, e bűncselekmény miatt is a bűnösségük megállapításáért és velük szemben súlyosabb büntetés kiszabása érdekében, míg IV. r. vádlott IV. rendű és VII. r. vádlott VII. rendű vádlottak terhére a szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellett pénzbüntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be.

[3] Az ügyészség I. r. vádlott I. rendű vádlott, II. r. rendű vádlott, III. r. vádlott III. rendű vádlott, IX. r. vádlott IX. rendű vádlott, X. r. X. rendű vádlott és XI. r. vádlott XI. rendű vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet.

[4] I. r. vádlott I. rendű vádlott védője a nyilatkozattételre 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül az embercsempészség büntette és a költségvetési csalás büntette vonatkozásában az I. rendű vádlott felmentéséért, míg a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette helyett bűnösségének hivatali visszaélés büntetében történő megállapításáért és enyhítésért fellebbezett.

[5] II. r. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor a nyilatkozattételre 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül az embercsempészség büntette és a hivatali vesztegetés büntette miatt a II. rendű vádlott felmentéséért, míg a költségvetési csalás esetében a jogi minősítés megváltoztatásáért, valamint a bünszervezetben elkövetés mellőzéséért és a kiszabott büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést; míg a II. rendű vádlott az elsőfokú ítélet kézhezvételét követően törvényes határidőn belül a védőjével megegyező tartalmú fellebbezést jelentett be.

[6] III. r. vádlott III. rendű vádlott védője a nyilatkozattételre 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül enyhítésért fellebbezett, míg a III. rendű vádlott az ítélet részére történt kézbesítése után a törvényes határidőn belül a kiszabott büntetés enyhítéséért ugyancsak fellebbezést jelentett be.

[7] IV. r. vádlott IV. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor a nyilatkozattételre 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül az ítélet ellen, annak megalapozatlansága miatt az embercsempészés büntette miatt felmentésért, a hivatali vesztegetés büntette esetében a jogi minősítésnek felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette megállapításáért, a bűnszervezetben elkövetés mellőzéséért, valamint a büntetés enyhítéséért fellebbezett. A IV. rendű vádlott az ítélet részére történt kézbesítését követően a törvényes határidőn belül ellene a védőjével megegyező tartalmú fellebbezést jelentett be.

[8] V. r. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor a költségvetési csalás büntette vonatkozásában a jogi minősítés megváltoztatása, a bűnszervezetben elkövetés mellőzése és a bűnügyi költség viselése esetében, annak mérséklése érdekében fellebbezett.

[9] VI. r. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[10] VII. r. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést, míg a VII. rendű vádlott az ítélet részére történt kézbesítését követően törvényes határidőn belül felmentése érdekében fellebbezett.

[11] VIII. r. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor ellene enyhítésért, míg a VIII. rendű vádlott az ítélet kézhezvételét követően a törvényes határidőn belül szintén enyhítésért fellebbezett.

[12] IX. r. vádlott IX. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor a nyilatkozattételre 3 munkanapot tartott fenn, majd ellene a törvényes határidőn belül teljes megalapozatlanság miatt és a jogi minősítés megváltoztatásáért, az üzletszerű és bűnszervezetben történt elkövetés mellőzéséért fellebbezést jelentett be.

[13] X. r. X. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést, míg a X. rendű vádlott a nyilatkozattételre 3 munkanapot tartott fenn, jogorvoslati nyilatkozatot azonban nem tett.

[14] XI. r. vádlott XI. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.

[15] Az ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az V., VI., és VIII. rendű vádlottakat felmentette embercsempészség büntette alól és kizárólag költségvetési csalás büntetében mondta ki őket bűnösnek, továbbá tévedett abban is, hogy nem találta megállapíthatónak az utóbbi bűncselekmény bünszervezetben történt elkövetését. E körben utalt a 4/2005 Büntető jogegységi határozatban az összehangolt működéssel kapcsolatban írtakra, másrészt kiemelte, hogy a törvényhely tudása, az embercsempészség definíciójának pontos ismerete nem feltétele a bűncselekmény elkövetésének. A vádlottak vallomásaira és a lehallgatási anyagok – amelyekben a vádlottak a csempészt migránsokat „futóknak” hívják – álláspontja szerint egyértelműen és kétséget kizáróan bizonyítják az embercsempészség büntetnének a megvalósulását. Érvelése szerint az embercsempészség büntetében a vádirat szerint történő bűnösségük megállapítása folytán a IV., V., VI., és VIII. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetés hosszabb időtartamban történő megállapítása és pénzbüntetés kiszabása révén történő súlyosítása indokolt a halmazati szabályokra figyelemmel.

[16] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.834/2022/36. számú átiratában az elsőfokú katonai ügyészi fellebbezést módosítással, IV. r. vádlott IV. rendű, V. r. rendű, VI. r. rendű, VII. r. rendű és VIII. r. rendű vádlottak terhére súlyosításért, a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellett a Btk. 33. § (3) bekezdésére figyelemmel, a Btk. 50. § (1) bekezdése alapján pénzbüntetés kiszabása érdekében tartotta fenn.

[17] Emellett II. r. rendű vádlott és védője, valamint XI. r. vádlott XI. rendű vádlott védője fellebbezéseit részben alaposnak tartotta, ellenben I. r. vádlott I. rendű vádlott és védője, III. r. vádlott III. rendű vádlott, IV. r. vádlott IV. rendű vádlott és védője, V. r. rendű vádlott védője, VI. r. rendű vádlott védője, VII. r. vádlott VII. rendű vádlott és védője, VIII. r. rendű vádlott védője, IX. r. vádlott IX. rendű vádlott védője és X. r. X. rendű vádlott védője fellebbezéseit alaptalannak ítélte meg.

[18] Részletesen kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása perrendszerű volt. Rámutatott arra, hogy a büntetőügyben a NAV és az ügyészség is maradéktalanul betartotta a leplezett eszközök alkalmazására előírt jogszabályokat, azok törvényessége vonatkozásában kétség sem merülhet fel. Az elsőfokú katonai tanács e körben kifejtett indokolásával egyetértett.

[19] Hivatkozása szerint az elsőfokú katonai tanács az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy megítélése szempontjából szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte és azokat értékelve a vádlottak védekezésével szemben az elsőfokú ítélet tényállási pontjaiban rögzített tényállásokat a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól mentesen megalapozottan rögzítette, így azok felülbírálatra alkalmasak és a másodfokú eljárásban irányadók. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a megalapozott tényállások vonatkozásában az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

[20] Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő és mérlegelését támadó, a vádlottak felmentésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések új tények, illetve bizonyítékok hiányában a másodfokú eljárásban nem foghatnak helyt. Kifejtette, hogy a rögzített tényállás alapján a katonai tanács helytállóan következtetett az egyes vádlottak bűnösségére és a vádlottak cselekményét is törvényesen minősítette.

[21] A büntetés kiszabása körében rámutatott arra, hogy tévedett a törvényszék katonai tanácsa amikor az I. rendű vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte a büntetlen előéletét; amikor nem értékelte súlyosító körülményként az I., a II., a III., a IV. és X. rendű vádlottak esetében a terhükre rótt bűncselekmények elszaporodottságát, ugyanakkor egyetértett a kiszabott büntetésekkel és azok mértékével.

[22] Megjegyezte, hogy tévedett azonban a katonai tanács, amikor a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt XI. rendű vádlottat 4 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. Az elsőfokú ítéletnek ez a rendelkezése törvénysértő.

[23] Hivatkozott továbbá arra, hogy a megfelelő jövedelemmel és vagyonnal nem rendelkező II., III., IX., X. és XI. rendű vádlottak esetében a Btk. 33. § (3) bekezdésére figyelemmel a Btk. 33. § (1) bekezdés d), valamint a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján van helye.

[24] Utalt arra, hogy a törvényszék a IV., az V., a VI., a VII. és a VIII. rendű vádlottakkal szemben a szabadságvesztés büntetés mellett nem szabott ki pénzbüntetést, amely álláspontja szerint indokolt.

[25] Végül rámutatott arra, hogy törvénysértő a II. rendű vádlott vonatkozásában a korábbi, a Szegedi Városi Bíróság 2013. március 6. napján jogerőre emelkedett 7.B.2917/2011/6. számú ítéletével kiszabott 1 évi, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtásának az elrendelése, mert a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajthatósága elévült.

[26] Összességében tehát azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.5/2018/247. számú ítéletét a Be. 616. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, II. r. rendű, III. r. vádlott III. rendű, IX. r. vádlott IX. rendű, X. r. X. rendű és XI. r. vádlott XI. rendű vádlottakkal szemben a pénzbüntetést a Btk. 33. § (3) bekezdésére figyelemmel a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja és a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján tekintse kiszabottnak, IV. r. vádlott IV. rendű, V. r. rendű, VI. r. vádlott VI. rendű, VII. r. vádlott VII. rendű és VIII. r. rendű vádlottakkal szemben a Btk. 33. § (1)

bekezdés d) pontjára figyelemmel a Btk. 33. § (3) bekezdésére figyelemmel a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja és a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetést is szabjon ki és a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján engedélyezzen részletfizetést, II. r. rendű vádlott esetében a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2917/2011/6. számú ítélettel kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelését és XI. r. vádlott XI. rendű vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzze. Egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[27] Az I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy az ítélet részben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Ezt a részbeni megalapozatlanságot kérte az ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölni és az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket megállapítani. Ennek eredményeként pedig azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg és az I. rendű vádlott bűnösségét hivatali visszaélés büntetében állapítsa meg hivatali vesztegetés elfogadásának büntette helyett, míg az embercsempészség és költségvetési csalás büntette vonatkozásában mentse őt fel. Másodlagosan az I. rendű vádlott védője arra tett indítványt, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a bűnszervezetben történő elkövetés megállapítását mellőzze és enyhítse a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát, továbbá annak végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban állapítsa meg. Az I. rendű vádlott védője harmadlagos indítványában a szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítését kérte, szintén a végrehajtási fokozat megváltoztatásával.

[28] Az I. rendű vádlott védője fenntartotta azon, perbeszédében is kifejtett álláspontját, hogy a titkos információgyűjtés eredménye a költségvetési csalás és az embercsempészség vonatkozásában nem használható fel az I. rendű vádlottal szemben, ennek hiányában pedig az egyéb bizonyítékok nem igazolják a költségvetési csalás és az embercsempészség elkövetését.

[29] Az I. rendű vádlott védője ismertette az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített, általa tévesnek, megalapozatlannak tartott következtetéseket, amelyek kiküszöbölése útján a másodfokú bíróságnak arra a megállapításra kell jutnia, hogy az I. rendű vádlott bűnössége az embercsempészség és költségvetési csalás büntetében kétséget kizáróan nem állapítható meg.

[30] Az I. rendű vádlott által is elismert hivatali visszaélés büntette körében a védő előadta, hogy az elsőfokú bíróság által döntőnek értékelt III. rendű vádlotti vallomásból nem következik egyenesen az, így ítéleti bizonyossággal sem lehet megállapítani, hogy a védence pénzt kapott a segítségéért a IV. rendű vádlott közreműködésével a II. rendű vádlottól, ilyenre az I., a II. és a IV. rendű vádlottak vallomásaiból sem lehet következtetést levonni.

[31] Az I. rendű vádlott védője azt nem vitatta, hogy egy cselekmény esetén is helye lehet bűnszervezetben történő elkövetés megállapításának, azonban jelen ügyben azt az

álláspontot képviselte, hogy védenca esetében ezen megállapítás nem lehet alapos, az általa esetlegesen észlelhető szervezetségi szint a bűnszervezet szintjét nem érte el.

[32] Az I. rendű vádlott védője hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság egyrészt hiányosan, másrészt nem a súlyuknak megfelelően értékelte az enyhítő körülményeket. E körben felhívta a figyelmet a rendkívül jelentős időmúlásra és a büntetőeljárás hatálya alatt töltött időre azzal, hogy védecének semmilyen szempontból nem róható fel az eljárás ilyen mértékű elhúzódása. Kiemelte azt is, hogy az I. rendű vádlott az eltelt időszakban tisztességes, becsületes életet élt, gyermekei születtek, akiknek megélhetését a feleségével együtt egy családi vállalkozás útján biztosítják.

[33] A II. rendű vádlott védője a több személynek segítséget nyújtva elkövetett embercsempészség büntette alóli felmentésre irányuló fellebbezést azzal indokolta, hogy a II. rendű vádlott ezen bűncselekmény elkövetését – mint lényegében valamennyi vádlott – mindvégig következetesen tagadta, az alapeljárásban tett írásbeli vallomásaiban előadta, hogy ő maga, és tudomása szerint vádlott-társai sem szállítottak soha migránsokat. Elmondta, hogy ismert Becenév-2 és Becenév-3 nevű szerb személyeket, akik migránsok szállításával foglalkoztak, elmondása szerint ők ketten a szerb oldalról nagyon sok embernek segítettek átmenni a határon. Rámutatott arra, hogy a II. rendű vádlott nem tagadta, hogy a lehallgatási anyagokban említett ún. „futók” valóban migránsokat takartak, ugyanakkor azt is elmondta, hogy ők nem embercsempészség céljával kerültek megemlítésre a telefonbeszélgetések során. Érvelése szerint a II. rendű vádlottat a Becenév-2 nevű személy többször próbálta rábeszélni arra, hogy csempésszen vele embereket, de ettől mindig is elzárkózott, mert tudta, hogy mennyire veszélyes, és egyébként sem szimpatizál a migránsokkal. Álláspontja szerint a lehallgatási anyagok is a II. rendű vádlott vallomását támasztják alá, hiszen arról van szó bennük, hogy a migránsok miatt olyan fokozott rendőri jelenlét van a környéken, amely kockázatosá teszi a dohánytermékek Magyarországon belüli mozgását. Kifejtette, hogy a migráns tanúk vallomásaival több probléma is felmerült: egyrészt a vallomások keletkezésének ideje és a migránsok elfogásának időpontja közötti lényeges eltérés, másrészt pedig a migráns tanúk által elmondottak képtelensége. Utalt arra, hogy a védelem e vonatkozásában több alkalommal is előterjesztette azon bizonyítási indítványát, amely a helyszín megtekintésére irányult, minek során igazolható lett volna, hogy a migráns tanúk elmondása nem felel meg a valóságnak. Kifejtette továbbá, hogy a migráns tanúk vallomása szerint annak a személynek, aki beszállította őket az autóba, majd a tanyán kiszállította őket, nem volt sem szakálla, sem bajusza, sapka volt a fején, így a haját nem látták. Miután a II. rendű vádlottnak ebben az időszakban szakálla volt, így ő nyilvánvalóan nem lehetett az a személy, akiről a migránsok beszéltek. A migráns személyek vallomása alapján tehát nem köthető védecéhez a vádban szereplő embercsempészség büntette, s az azzal egyidejűleg elkövetett költségvetési csalás büntette sem, ezért e körben felmentésnek van helye.

[34] A II. rendű vádlott védője a különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetével kapcsolatban a jogi minősítés megváltoztatásáért előterjesztett fellebbezését azzal indokolta, hogy a II. rendű vádlott az írásbeli vallomásaiban elismerte, hogy Magyarország területén az „Emlékműves út” végén található tanyán a Becenév-2 és Becenév-3 szerb személyek által betárolt cigarettát Magyarországon jogellenesen tartotta, szállította és értékesítette, így e cselekmény

vonatkozásában bűnösnek érzi magát. Ugyanakkor mindvégig tagadta, hogy a dohányterméket a zöld határon a vádlott-társai (III. r. vádlott, VIII. r. vádlott, VI. r. vádlott, V. r. vádlott) által megjelölt helyen Magyarországra behozta volna. Kifejtette, hogy a helyszín megtekintése igazolta volna azt az állítását, hogy a helyszín a dohánytermék Magyarországra történő csempészésére egyáltalán nem alkalmas. Rámutatott arra, hogy a II. rendű vádlott elmondta, hogy a cigarettát a határtól távolabb lévő, a vádlott-társai által megjelölt dűlőút végénél elhelyezkedő tanyáról vette magához, azonban ezt nem mondta el a vádlott-társainak, mert attól félt, hogy ha elmondja, akkor saját maguk fognak abból elszállítani, amelyet azért nem engedhetett meg, mert a cigaretta a Becenév-2é volt. A védő érvelése szerint a megismételt elsőfokú eljárás keretében sem került bizonyításra az, hogy a dohánytermékeket a II. rendű vádlott hozta volna be Magyarország területére. A védő kifogásolta, hogy a cigarettacsempészés vonatkozásában a vádirat feltételezéseket, határozatlanságokat tartalmaz; és – álláspontja szerint – a megismételt eljárás során sem derült ki, hogy ki és mikor hozta Magyarországra a lefoglalt dohánytermékeket, ténylegesen kié volt a dohánygyártmány, ahogyan az sem, hogy a tanyán lerakott dohánytermékekből a II. rendű vádlott mennyit szállított el. A védő utalt arra is, hogy a Település-2 Tanya tulajdonosai, Név-12 és Név-14, az alapeljárásban történt tanúkénti kihallgatásuk során nem ismertek fel senkit sem a vádlottak közül, amelyből egészen biztosan lehet következtetni arra, hogy nem a vádlottak bérelték a Település-2 Tanyát, így nem is lehetett a II. rendű vádlotté a lefoglalt cigaretta. Azt szintén nem lehetett megállapítani, hogy a NAV nyomozók 2014.01.22-i rajtaütésekor a Település-2 Tanyáról távozó Mitsubishi Lancer típusú mikrobuszban ki ült, hiszen őket a nyomozók nem érték utol. A II. rendű vádlott beismerő vallomása alapján tehát kizárólag az állapítható meg ítéleti bizonyossággal, hogy a II. rendű vádlott a dohánytermékeket Magyarország területén szállította, azonban ennek gyakorisága és a szállított dohánytermékek mennyisége (ekként értéke) nem került bizonyításra. Az előadottak alapján védenca bűnösségét a költségvetési csalás büntette vonatkozásában a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, a (3) bekezdés a) pontja szerint kérte megállapítani.

[35] A II. rendű vádlott védője a folytatólagosan elkövetett, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette alóli felmentésre irányuló fellebbezést azzal indokolta, hogy védenca a terhére rótt hivatali vesztegetés büntettét – éppúgy, mint I. r. vádlott I. rendű vádlott – mindvégig következetesen tagadta. A hivatali vesztegetést a III. rendű III. r. vádlott vádlott vallomásán kívül semmi sem támasztja alá, ezt a vallomást pedig fenntartásokkal kell kezelni, hiszen célja nyilvánvalóan a büntetés alóli részbeni mentesülés volt. A II. rendű vádlott vallomására figyelemmel kérte a hivatali vesztegetés büntettének vádja alóli felementését.

[36] A II. rendű vádlott védője a bünszervezetben történt elkövetéssel kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint ez az elkövetési mód nem állapítható meg: a tényállás nem tartalmaz olyan tényeket, amelyek az esetlegesen bünszervezetként minősülő csoport hosszabb időre szervezettségére vonatkoznának, vagy arra, hogy a vádlottak tudtak arról, bünszervezetben vennének részt. Nem szerepel a vádirati tényállásban, hogy a II. rendű vádlott egy hosszabb időre szervezett csoporthoz csatlakozott volna akár eseti alkalommal, azonban a hosszabb időre szervezettség tudatában. Továbbá a hierarchikus szervezettség vonatkozásában a vádirati tényállás szintén nem tartalmaz olyan tényeket, amelyekből arra lehetne egyértelmű következtetést levonni. A vádlottak esetleges együttműködéséből még önmagában nem következik az alá-fölé rendeltségi viszony. Utalva a II. rendű vádlott

vallomására, kiemelte, hogy ő volt a VIII., V. és VI. rendű vádlottak főnöke, hiszen ő alkalmazta őket. Álláspontja szerint a konspiratív működés vonatkozásában a vádirati tényállás szintén nem tartalmaz olyan tényeket, amelyekből arra lehetne egyértelmű következtetést levonni. A vádlottak esetleges együttműködéséből még önmagában nem következik a konspiratív működés. A védő álláspontja szerint tehát sem a hosszabb időre, sem a hierarchikus szervezettség, sem a konspiratív működés nem állapítható meg, ezért a bünszervezetben történő elkövetés megállapítását valamennyi bűncselekmény vonatkozásában mellőzni szükséges.

[37] A II. rendű vádlott védője hivatkozott továbbá arra is, hogy a vádirati tényállás nem tartalmaz olyan tényeket, körülményeket, amelyekből arra lehetne következtetni, hogy védence a terhére rótt költségvetési csalás büntettét rendszeres haszonszerzésre törekedve követte volna el, ez a lefolytatott bizonyítási eljárás során nem nyert bizonyítást, így az üzletszerű elkövetés megállapítását a költségvetési csalás büntette vonatkozásában mellőzni kell.

[38] A fent írtakra tekintettel a II. rendű vádlott védője azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy a II. rendű vádlottat mentse fel a több személynek segítséget nyújtva elkövetett embercsempészés büntette alól és a folytatólagosan elkövetett, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette alól, a különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette vonatkozásában az üzletszerű elkövetés megállapítását mellőzze, továbbá tekintettel arra, hogy a konkrét elkövetési érték nem került bizonyításra, a védence terhére róható bűncselekményt – a beismerő vallomására tekintettel – a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősítse, a bünszervezetben történő elkövetés megállapítását mellőzze. Amennyiben a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa arra a következtetésre jutna, hogy az elsőfokú katonai tanács helyesen állapította meg védence bűnösségét az ellene emelt valamennyi vádpontban, úgy a védő másodlagosan azt indítványozta, hogy az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy a bünszervezetben történő elkövetés megállapítását mellőzze, továbbá a védenccével szemben kiszabott büntetést enyhítse, ennek során a kiszabásra kerülő szabadságvesztés tartamát a középértéket el nem érő tartamban állapítsa meg, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítsa meg, és állapítsa meg, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap; továbbá a kiszabott szabadságvesztésbe a fogvatartás idejét számítsa be, a bűnügyi költség és annak viselése megállapítása körében a szakértői vélemények sorozatos kiegészítése kapcsán felmerült szakértői díj viselésére – a Be. 574. § (3) bekezdése alapján – a II. rendű vádlottat ne kötelezze, tekintettel arra, hogy egy szakértői véleményt meghaladóan a szakértői vélemények kiegészítésére nem II. rendű vádlott mulasztása folytán került sor. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság méltánytalanul súlyos büntetést szabott ki. A védő kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a határozata meghozatala során enyhítő körülményként vegye figyelembe a II. rendű vádlott részbeni beismerő vallomását, azt, hogy vele szemben a jelenlegin túl további büntetőeljárás nincs folyamatban, a jelentős időmúlást, amely nem róható védence terhére, a vád szerinti elkövetési érték (181.435.205 forint) alsó értékhatárhoz közelebbi voltát. Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett súlyosító körülmények közül mellőzze azt, hogy védence lényegében bűnözői életmódot folytatott, vezető, irányító szerepe volt a bünszervezetben és a bűncselekmények elkövetése során,

továbbá az ilyen és hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, hiszen ezen állítást a Főügyészség statisztikai adatokkal nem támasztotta alá.

[39] A II. rendű vádlott védője indítványozta továbbá, hogy a másodfokú katonai tanács mellőze az ítéletnek a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2917/2011/6. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó, törvénysértő rendelkezését, mivel a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajthatósága elévült.

[40] A III. rendű vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezését azzal indokolta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében nem vette teljes mértékben figyelembe azt a káros szülői ráhatást és nyomást, melyet védencére a II. rendű vádlott az édesapjaként fejtett ki a bűncselekmények elkövetése során, illetve, hogy védence részletes és feltáró jellegű vallomása nélkül az ügy felderítése nehézséget szenvedett volna, ezért azt indítványozta, hogy a törvényszék előtt előadott perbeszédében felsorolt nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel a III. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést korlátlanul enyhítse.

[41] A IV. és IX. rendű vádlottak védője a korábban bejelentett fellebbezéseket mindkét vádlott vonatkozásában kiegészítette azzal, hogy elsődlegesen a Be. 609. § (1) és (2) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Ezt azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítás felvételével, a tárgyalás megtartásával kapcsolatos rendelkezéseket betartotta ugyan, azonban ítéletében a vádlottak bűnösségének megállapításával kapcsolatos indokolási kötelezettségének nem tett teljeskörűen eleget. A védői álláspont szerint a IV. és IX. rendű vádlottak bűnösségét megalapozó, váddal azonos tényállás indokolása oly mértékben hiányos, ami az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának az akadályát képezi, mert ez a hiányosság a másodfokú eljárásban nem kiküszöbölhető. Az elsőfokú bíróság a tényállását alapvetően a titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyagok, illetve az azokról készült leiratok tartalmára alapozta. Álláspontja szerint azonban nem értékelte az egyes közleményeknek az egyes vádlottak cselekvőségére vonatkozó konkrét bizonyítéktartalmát, csak általánosságban rögzítette az ítélet indokolásában, hogy a vádlottak számos alkalommal beszéltek egymással cigarettával kapcsolatos üzletelésről. Az ítélet indokolása a korrupciós bűncselekménnyel kapcsolatban is csak annyit tartalmaz, hogy 2014. január 25-én 8 óra 58 perckor a III. rendű vádlott IV. rendű vádlottal egyeztet az I. rendű vádlott pénzével kapcsolatban, e szerint az I. rendű vádlottnak pénzt kell juttatni. Bár a IV. és V. tényállás néhány bekezdése a vádlottak közötti telefonbeszélgetések tartalmával kapcsolatban megállapít bűnösséget megalapozó tényeket, az indokolás ezen beszélgetések tartalmával kapcsolatban semmit nem tartalmaz. A IV. és a IX. rendű vádlott esetében is kifogásolta a védő, hogy bizonyos cselekvőségeikkel kapcsolatos mérlegelő tevékenységnek az indokolása nem a vonatkozó bizonyítékok értékelését, hanem csak a bizonyítási eszközök megjelölését tartalmazza. A IV. és a IX. rendű vádlottak védője hivatkozott továbbá arra is, hogy védencei esetében az elrendelt nyomozások kezdő időpontjait követően a vádlottak által használt telefonok lehallgatásával kapcsolatos titkos információgyűjtés tovább folyt, az eljárási rendelkezések ellenére titkos adatszerzés elrendelésére nem került sor, ezért az így beszerzett bizonyítékok törvényes felhasználhatósága akadályba ütközik, amelyet az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe.

[42] A IV. és a IX. rendű vádlottak védője előadta továbbá, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mert a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Ezt követően a védő mindkét vádlott tekintetében részletesen ismertette az iratellenes megállapításokat és téves ténybeli következtetéseket, megjelölve azt is, hogy a fellebbezés mely tényállást, tényállásrészeket nem érint. Majd a védő a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján indítványozta az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő, általa indítványozott tényállás megállapítását. Az eltérően megállapított tényállás alapján indítványozta IV. r. vádlott IV. rendű vádlott felmentését a bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett embercsempészés büntette miatt emelt vád alól, továbbá a IV. rendű vádlottnak a bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetteként értékelt cselekményét felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének való minősítését. Indítványozta továbbá, hogy az eltérően megállapított tényállás alapján a másodfokú bíróság IX. r. vádlott IX. rendű vádlottnak a bünszervezetben elkövetett orgazdaság büntetteként értékelt cselekményét orgazdaság büntettének minősítse.

[43] A IV. és a IX. rendű vádlottak védője a IV. rendű vádlott vonatkozásában is enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a büntetlen előéletét, valamint a bűnsegédi minőséget. Mindkét vádlott vonatkozásában utalt a jelentős időmúlásra, mely nagyobb nyomattal értékelendő, figyelemmel arra is, hogy mindkét vádlott személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés alatt állt. Hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárás, a soron kívüliségre vonatkozó előírás ellenére is jelentősen elhúzódott, amely a vádlottaknak semmiképpen sem volt felróható. Enyhítő körülményként hivatkozott még mindkét vádlott részbeni beismerő vallomására, a IX. rendű vádlott esetében pedig arra, hogy idős, súlyos beteg édesanyjáról gondoskodik, őt személyesen és anyagilag is támogatja.

[44] A IV. és a IX. rendű vádlottak védője a bünszervezeti elkövetés megállapítását is sérelmezte. Előadta, hogy a bünszervezethez, mint az elkövetéskori törvényi tényállás szerint összehangoltan működő csoporthoz történő csatlakozás mindkét vádlott részéről azért nem volt felismerhető, ezért bizonyíthatóan megállapítható, mert egyrészt a IV. rendű vádlott nem tudhatta azt, hogy amellet, hogy a II. és a III. rendű vádlottak együtt hajtják végre a cigaretta csempészt, a II. rendű vádlott még figyelő személyeket is bevont a cselekménybe, akiket ő irányít, másrészt a cigaretta megrendeléséről és további sorsáról sem bírt tudomással. Ugyanúgy nem volt tudomása ezen körülményekről a IX. rendű vádlottnak. A védő hangsúlyozta, hogy a IX. rendű vádlott esetében is hiányzott az irányító jelleg, cselekvősége inkább végrehajtói jelleget mutat, a XI. rendű vádlottéhoz hasonlóan, akinek az esetében nem került sor a bünszervezeti elkövetés megállapítására.

[45] A fentiek alapján a védő a IV. és a IX. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítését és annak próbaidőre történő felfüggesztését

indítványozta, a vádlottak kedvező irányban megváltozott személyiségére és életvezetésére is figyelemmel.

[46] A VI. rendű vádlott védője írásbeli beadványában az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta, az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a VI. rendű vádlott az ítélet alapjául szolgáló tényállást a költségvetési csalás vonatkozásában nem vitatta, a terhére rótt bűncselekmény elkövetését már az eljárás kezdeti szakaszában beismerte, részletesen nyilatkozott saját cselekvősege kapcsán, míg az embercsempészés bűntette vonatkozásában mindvégig következetesen tagadásban volt. A VI. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe az enyhítő körülményeket a büntetés kiszabásakor. E körben a védő hangsúlyozta a teljes tényfeltáró, beismerő vallomást, a szemmel látható megbánást, azt, hogy a VI. rendű vádlott négy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá a terhére nem róható időmúlást. A fentiek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács a törvényi minimumnak megfelelő tartamú, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki a védencével szemben.

[47] A VII. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, így az ítélete részben megalapozatlan. A védő érvelése szerint azért nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése a védence vonatkozásában, mert az eljárás során nem került kétséget kizáróan bizonyításra az, hogy VII. r. vádlott tudata átfogta azt, hogy bűncselekményt követ el, így részéről a szándékosság nem állapítható meg. Ennek oka lehet részben az alacsony iskolázottsága és az ebből fakadó befolyásolhatóság, másrészt a neki tulajdonított „figyelési” feladatok természete. Emellett a VII. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint a VII. rendű vádlott vonatkozásában a bünszervezeti minősítés semmiképpen sem állapítható meg, hiszen ezen körülményre végképp nem terjedhetett ki védence szándéka. A súlyosításra, pénzbüntetés kiszabására irányuló ügyészi fellebbezést a védő szükségtelenül eltúlzottnak tartotta, előadta, hogy védence szűkös anyagi körülmények között él. Az enyhítésre irányuló másodlagos indítványát a VII. rendű vádlott védője elsősorban a rendkívül jelentős időmúlással indokolása, amely a védencének nem felróható. Álláspontja szerint 11 év elteltével egy büntetlen előéletű, 65 éves vádlottal szemben a kiszabott 3 év végrehajtandó szabadságvesztés eltúlzott és a belső arányosságnak sem felel meg. Mindezek alapján az elsőfokú döntés megváltoztatását és az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte a másodfokú bíróságtól.

[48] A VIII. rendű vádlott védője az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kiszabott szabadságvesztés büntetés 3 évnél rövidebb időtartamban való meghatározását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a VIII. rendű vádlott már a nyomozás során részletes beismerő vallomást tett, több társát is megnevezte, így jelentős mértékben segítette a nyomozó hatóság munkáját. A védő álláspontja szerint VIII. r. rendű vádlott esetében a büntetési célok, az egyéni prevenció rövidebb szabadságvesztéssel is elérhetőek, mivel már a nyomozati szakban megbánta a cselekményét, részletes beismerő, vádlott-társait is terhelő vallomása nagyobb súllyal vehető figyelembe enyhítő körülményként. A védői álláspont szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő mértékben az igen jelentős időmúlást, az eljárás védencének fel nem róható elhúzódását, továbbá védence bűnsegédi szerepét és azt a tény, hogy mind a

bűncselekmény elkövetésekor, mind jelenleg rendelkezik munkahellyel, rendezett körülmények között él. A védő méltánytalannak tartotta, hogy az alapeljárásban kiszabottal egyező mértékű büntetés került kiszabásra védencével szemben a megismételt eljárásban, miközben újabb 7 év eltelt. A védő továbbá a védencét terhelő bűnügyi költség tekintetében 12 havi részletfizetés engedélyezését kérte.

[49] A X. rendű vádlott védője fellebbezését azzal indokolta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében nem vette teljes mértékben figyelembe a védenca elkövetéskori tudatállapotát, illetve az azóta idős kora okán is megváltozott elmeállapotát, ezért azt indítványozta, hogy amennyiben a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa nem lát lehetőséget a védenca felmentésére, úgy a törvényszék előtt tartott perbeszédében előadott nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel a X. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítse.

[50] A XI. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a védencét az ellene emelt vádak alól mentse fel, másodlagosan pedig azt, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetést és a pénzbüntetést mellőzze. A közügyektől eltiltás mellékbüntetéssel kapcsolatban a védő csatlakozott az ügyészi indítványhoz, hiszen végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásának hiányában törvénysértő módon történt annak alkalmazása. A pénzbüntetéssel kapcsolatban előadta, hogy védenca jövedelmi és vagyoni viszonyai nem kielégítőek, életszínvonala átlag alattinak, alacsonynak mondható, így nem áll módjában a kiszabott pénzbüntetés megfizetése, illetve annak megfizetése megélhetését súlyosan veszélyeztetné, amely a speciális prevenció megvalósulását nem szolgálná.

[51] Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Elsődlegesen azt indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az I. rendű vádlott bűnösségét hivatali visszaélés büntetében állapítsa meg, egyidejűleg mentse fel embercsempészség büntette és költségvetési csalás büntette miatt emelt vád alól, másodlagosan a bünszervezetben való elkövetés mellőzését és az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítését kérte. Kiemelte, hogy a titkos információgyűjtés eredménye a költségvetési csalásnál és az embercsempésznél nem használható fel, az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok alapján pedig kétséget kizáró bűnösséget megállapítani nem lehet. Felhívta az ítéltábla figyelmét arra, hogy nem csak a bűncselekmény óta eltelt időt, hanem a büntetőeljárás hatálya alatt eltöltött időt is enyhítő körülményként kell értékelni.

[52] A II. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentését indítványozta embercsempészség büntetében és hivatali vesztegetés büntetében, míg eltérő minősítés megállapítását kérte a költségvetési csalás tekintetében. Másodlagos fellebbezési kérelme a bünszervezet mellőzése mellett a

kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére és enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására irányult.

[53] A III. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Kiemelte a káros szülői ráhatást, azt a tényt, hogy a III. rendű vádlott feltáró jellegű beismerő vallomása jelentősen megkönnyítette az ügy felderítését, és enyhítő körülményként hangsúlyozta a vádlott két kiskorú gyermekes családi állapotát, a rendkívüli időmúlást, amelyekre tekintettel enyhébb büntetést kért.

[54] A IV. és a IX. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta mindkét vádlott tekintetében. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, mivel az elsőfokú bíróságnak a titkos információgyűjtéssel beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságával kapcsolatos bizonyítékértékelése nem volt teljeskörű. Kifejtette, hogy az indokolási kötelezettség ilyenfajta megsértése olyan eljárási szabálysértés, amely nem pótolható a másodfokú eljárásban. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a IV. rendű vádlott embercsempészés büntettének vádja alóli felmentését indítványozta. Felhívta a figyelmet arra, hogy a megismételt eljárást soron kívül kell lefolytatni, mégis öt évig tárgyalta azt az elsőfokú bíróság, ezért a rendkívüli időmúlást is nagy nyomatékkaal kell az ítéltáblának figyelembe vennie. Álláspontja szerint a IV. és a IX. rendű vádlott részéről eseti jellegű kapcsolódás állapítható meg, tekintetükben a bünszervezetben elkövetés nem. További indítványa, hogy a fellebbviteli bíróság a hivatali vesztegetés büntetteként értékelt cselekményt felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének minősítse, míg a IX. rendű vádlott esetében az orgazdasággként értékelt büncselekmény jogi minősítését az (5) bekezdés b) pontja helyett a (4) bekezdés a) pontja szerint állapítsa meg az üzletszerűség hiánya miatt.

[55] Minderre tekintettel végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte mindkét vádlott tekintetében.

[56] A VI. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság VI. rendű vádlott büntetését végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre enyhítse.

[57] A VII. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Elsődlegesen a VII. rendű vádlott felmentését indítványozta, mert álláspontja szerint kétséget kizáró módon nem került megállapításra, hogy a VII. rendű vádlott tudata átfogta volna, hogy büncselekmény elkövetésében, illetve bünszervezetben vesz részt. Másodlagos indítványa lényegesen enyhébb büntetés kiszabására irányult.

[58] A VIII. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta, enyhébb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

[59] A X. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodlagosan méltányos büntetés kiszabására tett indítványt.

[60] A XI. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát és annak írásbeli indokolását ugyancsak változatlanul fenntartotta. Indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a közügyektől eltiltást és a pénzbüntetést mellőzze.

[61] I. r. vádlott I. rendű vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta, egyebekben csatlakozott védőjéhez.

[62] II. r. rendű vádlott az utolsó szó jogán az eljárás során többször hangoztatott észrevételeit, indítványait emelte ki, hangsúlyozva, hogy ő csupán sofőr volt. Az őt ért veszteségekre hivatkozva felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

[63] III. r. vádlott III. rendű vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta és családi körülményeire, jövőképre, megváltozott személyiségére hivatkozva rövidebb tartamú vagy végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását kérte. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

[64] VIII. r. rendű vádlott az utolsó szó jogán bűnösségét és megbánását hangsúlyozta. Erre figyelemmel a büntetés enyhítését kérte, csatlakozva védőjéhez.

[65] Az ügyészség, a vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdései alapján teljeskörű. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[66] A másodfokú katonai tanács az ügy előzményeként megállapította, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. június 20. napján kihirdetett Kb.I.67/2015/228. számú ítéletével

- I. r. vádlott I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetettében, a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben bűnsegédként elkövetett embercsempészség büntetettében és a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő bünszervezetben bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetettében, ezért öt - halmazati büntetésül- 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel – napi tételenként 1000 forint – pénztüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 260.000 forint vonatkozásában vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban, valamint a házi őrizetben töltött idő beszámításáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, valamint rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- II. r. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző de az (5) bekezdés b) pontja szerint büntetendő bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás büntetettében, a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntetettében és a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetettében. Ezért öt – halmazati büntetésül – 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 500 napi tétel – napi tételenként 1000 forint – pénzbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 5 év közúti járművek vezetésétől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Elrendelte a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2917/2011/6. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását.

- III. r. vádlott III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetettében, a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett embercsempészség büntetettében és a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő bünszervezetben, bűnsegédként folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetettében. Ezért öt - halmazati büntetésül - 3 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel – napi tételenként 1000 forint – pénzbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá az előzetes fogvatartásban és a házi őrizetben töltött idő beszámításáról. Rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- IV. r. vádlott IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetettében, a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett embercsempészség büntetettében és a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő bünszervezetben, bűnsegédként folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetettében. Ezért öt – halmazati büntetésül – 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt

a szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte, egyben rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- V. r. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b) pontja szerint büntetendő bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében, ezért őt 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, 180.000 forint vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte és rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az V. rendű vádlottat a Btk. 353. (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntette miatt emelt vád alól felmentette.

- VI. r. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b) pontja szerint büntetendő bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében, ezért őt 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, 140.000 forint vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A VI. rendű vádlottat a Btk. 353. (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntette miatt emelt vád alól felmentette.

- VII. r. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző de az (5) bekezdés b) pontja szerint büntetendő bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében, ezért őt 3 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, 120.000 forint vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el. Rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- VIII. r. vádlott VIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b) pontja szerint büntetendő bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében, ezért őt 3 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, 180.000 forint vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el. Rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. A VIII. rendű vádlottat a Btk. 353. (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntette miatt emelt vád alól felmentette.

- IX. r. vádlott IX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 379. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző, de az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett gazdasági bűntettében, ezért őt 3 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel – napi tételenként 1000 forint – pénzbüntetésre és 3 év közúti járművek vezetésétől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- Az ismeretlen helyen lévő X. r. X. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 379. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző, de az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett gazdasági bűntettében, ezért őt 3 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel – napi tételenként 1000 forint – pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett a bűnjelekről, egy részük lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte, míg egy részüket elkobozta. II. rendű vádlottat 245.000 forint, IV. rendű vádlottat 14.000 forint, V.

rendű vádlottat 153.000 forint, VI. rendű vádlottat 122.000 forint, VII. rendű vádlottat 378.510 forint, VIII. rendű vádlottat 185.000 forint megfizetésére, továbbá I., II., III. és IV. rendű vádlottakat egyetemlegesen 50.000 forint, V. és VI. rendű vádlottakat egyetemlegesen 252.500 forint, míg valamennyi vádlottat egyetemlegesen 1.123.172 forint büntügyi költség megfizetésére kötelezte, további 28.345 forint büntügyi költséget az állam visel.

[67] Az ítélettel szemben bejelentett fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2017. december 4. napján kihirdetett 6.Kbf. 78/2017/21. számú végzésével a bünszervezetben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott I. rendű vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. június 20. napján kihirdetett Kb.I.67/2015/228. számú ítéletét I. r. vádlott I. rendű, II. r. rendű, III. r. vádlott III. rendű, IV. r. vádlott IV. rendű, V. r. rendű, VI. r. rendű, VII. r. rendű, VIII. r. vádlott VIII. rendű, IX. r. vádlott IX. rendű és az ismeretlen helyen lévő X. r. X. rendű vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

[68] Elrendelte, hogy az új eljárást a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa folytassa le.

[69] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2024. március 26. napján hozott és 2024. április 8. napján jogerőre emelkedett 6.Kbf.15/2024/3. számú végzésével V. r. rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és vele szemben a büntetőeljárást a Be. 567. § (1) bekezdés a) pontja értelmében, a Btk. 25. § a) pontja alapján büntethetőséget megszüntető ok – az elkövető halála – miatt megszüntette és megállapította, hogy az V. rendű vádlottat terhelő 153.000 forint büntügyi költséget az állam viseli.

[70] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács – a Be. 698. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja és (5) bekezdése szerinti összetételben – eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, olyan eljárási hibát nem vétett, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné.

[71] A fellebbviteli bíróság nem értett egyet azzal a IV. és IX. rendű vádlott védője által kifejtett állásponttal, mely szerint a Be. 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pontja alapján indokolt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése az indokolási kötelezettség hiányossága miatt. Ezen jogi álláspontja összefüggésben áll a titkos információgyűjtés

végrehajtásával és az annak eredményeként beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságával. A másodfokú katonai tanács nem osztotta a II. rendű vádlott védője által e körben előadott jogi érvelést sem.

[72] A fellebbviteli bíróság előre bocsátja, hogy e körben egyetért azzal az ügyészi állásponttal, hogy a jelen büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmények felderítése és az elkövetők felelősségre vonása jelentős terhet ró a bűnüldöző szervekre. Erre figyelemmel döntő jelentősége volt ebben az eljárásban annak is, hogy a titkos információgyűjtés során alkalmazott leplezett eszközök útján megismert adatok felhasználhatóak legyenek.

[73] A Be. 872. § (1) bekezdése értelmében a leplezett eszközök alkalmazásának törvényességét az alkalmazásuk időpontjában hatályos jogszabályok szerint kell megítélni. A fellebbviteli bíróság a perbíróságnak az ítélet [123]-[148] bekezdésében kifejtett jogi indokolásával mindenben egyetért. A büntetőügyben a NAV és az ügyészség is maradéktalanul betartotta a leplezett eszközök alkalmazására előírt szabályokat, azok beszerzésének törvényessége vonatkozásában kétség nem merülhet fel. A perbíróság az ítéltábla által korábban megadott szempontoknak megfelelően csak olyan bűncselekmények vonatkozásában használta fel bizonyítékként ezeket az adatokat, melyek vonatkozásában a leplezett eszközök alkalmazásának törvényes feltételei fennálltak.

[74] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél Alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatósága 2013. november 5. napján 1089/2013. bü. szám alatt IX. r. vádlott ellen költségvetési csalás büntette, 2013. december 2. napján 326/2014.bü. szám alatt orgazdaság büntette miatt XI. r. vádlott ellen, 2014. január 22. napján 74/2014. bü. szám alatt II. r. vádlott ellen csempészet és embercsempészés büntette, míg 312/2014.bü. szám alatt csempészet büntette miatt indított nyomozást. A nyomozások megindítása után az érintett vádlottak és azon bűncselekmények tekintetében, amely miatt a nyomozás elrendelésre került, a titkos információgyűjtés az engedélyezett időszakig tartott, titkos adatszerzés elrendelését a nyomozó hatóság nem tartotta indokoltnak.

[75] A leplezett eszközök alkalmazásának időszakában hatályos (1998. évi XIX. törvény) Be. 206/A. § (1) bekezdése a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a) a titkos adatszerzés engedélyezésének e törvényben meghatározott feltételei (201. §) a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak, b) a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást – a büntetőeljárás megindításának valamennyi, e törvényben meghatározott feltétele megállapításakor – nyomban elrendelte vagy a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tett. (2) A titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a nyomozás elrendelésével vagy a feljelentés megtételével egyidejűleg kezdeményezi az illetékes ügyésznél a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználására való alkalmasságának megállapítását (ún. alkalmasság-vizsgálat), a) ha a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés

során keletkezett és rögzített adat az engedélyben nem megjelölt személyre, illetve nem megjelölt bűncselekményre vonatkozik. (3) Az ekkénti felhasználásra vonatkozó alkalmasságról történő döntés érdekében az ügyész hetvenkét órán belül a nyomozási bíróhoz fordul. A titkos információgyűjtés eredménye akkor alkalmas a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra, ha a 206/A. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek fennállnak és megalapozottan feltehető, hogy más módon a bizonyíték beszerzése kilátástalan, vagy aránytalanul nagy nehézséggel járna. A nyomozási bíró a felhasználásra való alkalmasságról indokolt végzéssel határoz.

[76] A nyombaniság követelménye tekintetében a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint ügynként eltérő időigénye volt a feljelentés megtételének, illetve a nyomozás elrendelésének, de mivel ez utóbbira ez minden esetben a titkos információgyűjtés határidejének lejárata előtt került sor, így megfeleltethető volt a kialakult gyakorlat szerinti nyombaniság követelményének, és nem járhatott azzal a következménnyel, hogy a titkos információgyűjtés eredményét kirekesszék a bizonyítékok köréből. Az ügyben rendelkezésre álló titkos információgyűjtést engedélyező végzések, az elnöki igazolások és a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználását engedélyező nyomozási bírói végzésnek és a jogszabályi rendelkezések összevetéséből egyértelműen megállapítható, hogy a közlemények tartalma az ítélet [148] bekezdésében írtak szerint használható fel bizonyítékként. Az ott összegzésben írtakkal a fellebbviteli bíróság maradéktalanul egyetért, álláspontja szerint a perbíróság az ítéltábla által a hatályon kívül helyező végzésben megadott szempontok figyelembevételével alakította ki jogi álláspontját. Tehát csak olyan bűncselekmények vonatkozásában kerültek bizonyítás érdekében felhasználásra ezek az adatok, amelyek vonatkozásában a leplezett eszközök alkalmazásának törvényes feltételei fennálltak, hiszen a költségvetési csalás büntette, az embercsempészség büntette, a hivatali vesztegetés büntette, a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette az 1998. évi XIX. törvény 201. § (1) bekezdés a) pontjának feleltethető meg. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács jogi indokolása e körben teljeskörű, nem hiányos, a IV. és IX. rendű vádlott védőjének ez okból hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa nem foghatott helyt.

[77] A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során azt is megállapította, hogy a törvényszék katonai tanácsa tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság mind a vádlottakkal, mind a tárgyaláson kihallgatott szakértővel szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott és az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt formában tette a bizonyítás anyagává. Törvényesen fogadta el a vádlottak tárgyalási jelenlétről lemondó nyilatkozatát és fogadta be a kézbesítési megbízotti meghatalmazásokat. A X. rendű vádlott tekintetében az elfogását és kiadatását követően helyesen ismételte meg az addig lefolytatott tárgyalást. A megismételt eljárás sajátosságaira figyelemmel törvényesen vont be a bizonyítási eljárásba felolvasás útján az Európai Unió területére belépésre jogosító okmánnyal nem rendelkező külföldi személyek, továbbá Név-9, Név-10, Név-11, továbbá Név-12, Név-14, Név-15, Név-16, Név-17 és Név-18 tanú nyomozás során tett tanúvallomását. A fellebbviteli bíróság nem észlelt tehát hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést.

[78] Az elsőfokú bíróság a történeti tényállást mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a tényállás maradéktalan tisztázására törekedett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a fellelhető bizonyítékokat számba vette. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta.

[79] A X. rendű vádlott kivételével valamennyi vádlott élt a megismételt eljárásban a mentességi jogával. Az I. rendű vádlott az alapeljárásban a tárgyaláson csatolt írásbeli vallomását tartotta fenn, bűnösségét hivatali visszaélés büntetében ismerte el. A II. rendű vádlott ugyancsak az alapeljárásban a tárgyaláson csatolt írásbeli vallomását tartotta fenn, melyben elismerte a felelősségét költségvetési csalás büntetében. A III. rendű vádlott az alapeljárásban a tárgyaláson tett vallomását tartotta fenn, amelyben elismerte, hogy mintegy 6 alkalommal nyújtott segítséget a II. rendű vádlottnak a cigarettacsempészéshez, illetve elismerte, hogy a IV. rendű vádlottnak kétszer is adott 130.000 forintot, amit az édesapjától kapott, és a rendőri segítségért cserébe adta át a vádlott-társának. Nem vitatta, hogy II. és IV. rendű vádlottak tartották a kapcsolatot az I. rendű vádlottal, hogy olyan időpontot találjanak a rendőr segítségével, ami alkalmas a cigarettacsempészésre. A IV. rendű vádlott ugyancsak az alapeljárásban csatolt írásbeli vallomását tartotta fenn, amelynek lényege szerint a költségvetési csalásban részben bűnös. Alátámasztotta III. rendű vádlott vallomását a pénzátadást illetően. A VI. rendű vádlott már a nyomozás során tett vallomásában elismerte, hogy figyelőként, alkalmanként 20.000 forintért segítette a II. rendű vádlottat a cigarettacsempészésben, és állította, hogy figyelőként működött közre még V., VII. és VIII. rendű vádlott is. A VII. rendű vádlott az eljárás során következetesen tagadta bűnösségét, védekezésének lényege szerint V. és VI. rendű vádlottak segítették a II. rendű vádlott munkáját, azonban cigarettacsempészettel ő maga kapcsolatba nem került. A VIII. rendű vádlott már a nyomozás során részletes beismerő vallomást tett a cigarettacsempészés működéséről, terhelve II., III., V., VI. rendű vádlottakat, és feltárva a két szerb férfi szerepét, ugyancsak megemlítve, hogy a cigarettacsempészés mellett II. rendű vádlottól azt tudta meg, hogy a 10 futó a kinti szerb barátjáé volt és ráerőltették, hogy hozza át őket. A IX. rendű vádlott a nyomozás során tett vallomását tartotta fenn. Ennek lényege szerint a házkutatás során előkerült, adózás alól elvont dohánygyártmányok az ő tulajdonát képezték. A megismételt eljárásban vallomását fenntartotta, azonban bűnösségét nem ismerte el. A X. rendű vádlott a megismételt eljárásban előterjesztett érdemi védekezése szerint csak annyit tudott, hogy a XI. rendű vádlott vitte az "FEDŐNÉV-1" utcába a cigarettát, de ennek körülményeiről nincs tudomása. A XI. rendű vádlott nem tett vallomást, bűnösségét vitatta.

[80] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I., II., III., IV., VI., VIII. és IX. rendű vádlottak részbeni tagadásával, valamint VII., X. és XI. rendű vádlottak bűnösséget vitató tagadó vallomásával szemben a tényállást az I., II., III., IV., VI., VIII. és IX. rendű vádlottak részbeni beismerő vallomása, a tanúk ismertetett vallomása, továbbá az ismertetett releváns okirati bizonyítékok – különösen a stabil hőkamerás felderítő rendszer munkanaplójának adatai, az igazságügyi hangtechnikai és informatikai szakértői vélemény, a NAV eljárásában foganatosított házkutatások és lefoglalások jegyzőkönyvei, valamint szemlejegyzőkönyvek adatai, az igazságügyi vám- és adószakértői vélemény, a bírói engedélyhez nem kötött megfigyelések adatai és az azokkal szinkronban álló titkos információgyűjtés adatai alapján állapította meg. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a perbíróság az elkövetési értéket – helyesen – a többször kiegészített igazságügyi

vám- és adószakértői szakvéleménynek megfelelően, a lefoglalási jegyzőkönyvek adataival összhangban állapította meg.

[81] A törvényszék ítélete [72]-[157] bekezdéseiben ismertette és a [158]-[176] bekezdéseiben értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Indokolási kötelezettségének eleget téve logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak következetlen, ellentmondásos védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

[82] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az ítélet indokolásának [124] bekezdését szükséges kiegészíteni azzal, hogy a Nemzeti Adó és Vámhivatal Bűnügyi Főigazgatósága által folytatott, a bűncselekmény elkövetéséve gyanúsítható és vele kapcsolatban lévő személyek, valamint járművek és események megfigyeléséről készült kivonatok tartalma az adott időszakban valamennyi vádlott tekintetében aggálytalanul felhasználható bizonyítékként. A kivonatok és a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés anyaga a házkutatási- és lefoglalási jegyzőkönyvek tartalmával együtt, mind a költségvetési csalás, mind az orgazdaság tekintetében önmagában elegendő alapot nyújtott a marasztaló történeti tényállás aggálytalan megállapítására. A nyomozati iratok V. kötetének 1489-1507. naplószáma alatt található megfigyelési kivonatok alapján nyomon követhető, hogy 2013. október 5-én adózás alól elvont dohánygyártmányt szállított IX. rendű vádlott a RENDSZÁM-1 forgalmi rendszámú, Volkswagen Transporter típusú furgonnal, amelyet az Település-4i kihajtónál lévő Bevásárlóközpont-2 áruház parkolójában adott át a XI. rendű vádlottnak, aki a furgonnal az Település-4 Cím-3 szám alatti garázsba hajtott. A 2013. november 5-i megfigyelés adatai szerint nyílt intézkedést kezdeményeztek a IX. rendű vádlottal szemben, amikor IX. rendű vádlott a fenti Volkswagen Transporterrel kiállt a szegedi garázból és abból adózás alól elvont dohánytermékek kerültek előtálalásra. Az ezt követően, 2013. november 13-i megfigyelés adatai az igazolják, hogy II. rendű vádlott vette át a IX. rendű vádlott szerepét, és szállított a RENDSZÁM-2 forgalmi rendszámú, Mercedes Sprinter típusú gépjárművel X. rendű vádlott megrendelésére jelentős mennyiségű dohányterméket az Település-4 "FEDŐNÉV-1" utcai címre. A felvezető autó a III. rendű vádlott által vezetett RENDSZÁM-3 forgalmi rendszámú, Mitsubishi Lancer típusú személygépjármű volt. A megfigyelés eredményeként nyílt intézkedésre került sor, melynek során az Település-4 Cím-3 szám alatti ingatlan garázsából, valamint az áruszállító Sprinterből adózás alól elvont dohánytermékek kerültek elő. A nyomozati irat V. kötet 1499. naplószáma alatti megfigyelési kivonat nyomon követi, amint a II. rendű vádlott RENDSZÁM-2 forgalmi rendszámú, Mercedes Sprinter típusú gépjárművel szállította az adójegy nélküli szerb dohányterméket a X. rendű vádlottnak akként, hogy a felvezető autó ugyancsak a III. rendű vádlott által vezetett RENDSZÁM-3 forgalmi rendszámú, Mitsubishi Lancer típusú gépjármű volt. A furgonnyi cigaretta átadására a soroksári Bevásárlóközpont-2 parkolójában került sor, onnan az Település-4 "FEDŐNÉV-1" utcai garázsba hajtottak, ahol a nyílt eljárás megkezdődött. A nyomozati iratok V. kötet 1504. naplósám alatti kivonat tanúsága szerint a II. rendű vádlott 2014. január 4-én szállít dohányt legközelebb ország1-ből Magyarország területére és azt vagy saját tanyája, vagy a Település-2 Cím-2ú ingatlan gazdasági épületében fogja depóztatni. A titkos nyomozásban keletkezett információk igazolják, hogy a szerb határról a tanyáig történő, 2013. október 26-i szállításban II., III. és V. rendű voltak érintve, a 2013. november 3-i szállításban II., III., V., VI., VII. és VIII. rendű vádlottak, a 2013. november 11-i szállításban II., III., V., VI. és VII. rendű vádlottak, a 2013. november 23-i szállításban II., III., V., VI., VII. és VIII. rendű vádlottaknak volt különböző

szerepe, a 2013. december 1-jei szállításban II., III., V., VII. és VIII. rendű vádlott, a 2013. december 9-i szállításban II., III., V., VI., VII. és VIII. rendű vádlott, a 2019. december 25-i szállításban II., III., V., VI. és VIII. rendű vádlott volt érintve. Ugyancsak a titkos nyomozás adatai igazolják, hogy a 2013. október 4-i, október 15-i és november 5-i szállítmányok esetében a IX. rendű vádlott volt a beszállító, aki a II. rendű vádlottól szállította tovább X. rendű vádlott részére az adójegy nélküli szerb cigarettát. Miután vele szemben 2013. november 5. napján nyílt intézkedés foganatosítására került sor, ezt követően a 2013. november 13-i, 2013. december 2-i szállítást közvetlenül a II. rendű vádlott végezte a X. rendű vádlott részére, tehát egészen addig, amíg az Település-4 "FEDŐNÉV-1" utcában nyílt intézkedés alá nem vonták a XI. rendű vádlottat. A NAV megfigyelés kivonataiban rögzítetteket csupán kiegészítették a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés során elfogott beszélgetések adatai, továbbá a lehallgatott mobiltelefonok cellainformációi. Az egyes nyomozások elrendelését követően az adott eljárás alá vonttal szemben a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés során keletkezett adatok bizonyítékként felhasználásra nem kerültek.

[83] Az embercsempészás tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének [162] bekezdésében kifejtett bizonyítékértékeléssel a fellebbviteli bíróság egyetért. Ugyanakkor szükségesnek tartja kiegészíteni azzal, hogy a 2014. január 6. napján 8:57:23 másodperckor elfogott 01-00253-01 számú közlemény tanúsága szerint a II. rendű vádlott „egy potyázójának” továbbszállítását kéri a III. rendű vádlottól, aki ehhez hozzájárult. A II. és III. rendű, valamint a II. és IV. rendű, valamint I. és II. rendű vádlottak kommunikációjából folyamatos adatok keletkeztek arra, hogy nagy a mozgás a határon, sok az illegális határátlépő, ezen személyek csempészése közismert. Ehhez járul hozzá a VIII. rendű vádlottnak azon vallomása, mely szerint a II. rendű vádlott a szerb barátja által ráerőltetett 10 főt hozta át a határon.

[84] A hivatali vesztegetéssel és annak elfogadásával kapcsolatban a fellebbviteli bíróság azzal egészíti ki az elsőfokú bíróság indokolását, hogy a 2014. január 15-én 9:29:59 órakor elfogott 01-04688-01 számú, 10:12:41 órakor elfogott 01-00048-01 számú beszélgetés során a VIII. rendű vádlott arról tájékoztatta a II. rendű vádlottat, hogy értesülései szerint a rendőrök tudnak és keresnek egy nagy fehér autót, amelynek ismerik az útvonalát, „a futókra mozdultak rá”. A 2014. január 18-án 13:06:18 órakor elfogott 01-00086-01 számú közlemény pedig azt tanúsítja, hogy I. rendű vádlott arról érdeklődik IV. rendű vádlottól, hogy „a festő” milyen autóval szokott járni, és megbeszélnek, hogy fehér IVECO-val, amit direkt azért mozgatnak a határon áruszállítás céljából, hogy ne legyen feltűnő, ha látják arra. Az I. rendű vádlott közli, hogy fehér Renault Mastert talált a rendszerben, amibe belefér a cucc, de IVECO-t nem. Végül 2014. január 23-án 09:06:32 órakor elfogott 01-05263-01 számú közlemény szerint a II. rendű vádlott arról tájékoztatja Becenév-2 nevű szerb kapcsolatát, hogy a „szemüveges” (az I. rendű vádlott) mondta, hogy utána tudta meg, hogy mindent tudtak, amit „mi csinálunk”, és a „szemüveges” kéri a részét, hiszen részéről minden rendben volt, ők „emerre mentek”. A 2014. január 25-én 08:58:31 órakor elfogott 01-00446-01 számú közlemény tanúsága szerint IV. rendű vádlott arról tájékoztatta III. rendű vádlottat, hogy az „ismerősét megnyugtatta, hogy amiért megdolgozott, azt megkapja”, csak pénzproblémája van. A III. rendű vádlott felvetette, hogy rásegítenének még az édesapjával, nem ingyen, ha tud valami konkrétumot mondani, hogy kinek volt köszönhető ez a meglepetés. A IV. rendű vádlott ezt úgy nyugtázza, hogy akkor azt mondja neki, hogy megkapja a munkabérét, plusz

egy kis pihenőpénzt. A 2014. január 29-én 17:01:20 órakor elfogott 01-00639-01 számú közlemény tanúsága szerint a II. rendű vádlott csak annyit közölt a fiával, hogy tudod, „egy, három”. A lehallgatott beszélgetések tehát alátámasztják a pénztadás tekintetében nem vitatott vádlott-társi vallomásokat, amelyek alapján a törvényszék katonai tanácsa helyesen következtetett arra, hogy a 2x130.000 forintot az I. rendű vádlott megkapta.

[85] Minderre figyelemmel a törvényszék ítélete [17]-[70] bekezdéseiben marasztaló történeti tényállást állapított meg. A bizonyítékok értékelése és az azokból való következtetés levonása során logikai hibát nem vétett.

[86] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint tehát az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége okszerű és logikus volt, az általa megállapított tényállás helyes, nem ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helyes következtetést vont le. Az ítéleti tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálata alapjául elfogadta.

[87] Az I., II., IV., VII., IX. és X. rendű vádlottak és védőik eltérő tényállás megállapítására és felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[88] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlottak és védőik fellebbezéseikben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, további bizonyítási indítványt nem tettek, ezért a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül eltérő tényállás megállapítása mellett felmentésre irányuló fellebbezésük eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összehatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék katonai tanácsa e kötelezettségének eleget tett. A másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, mivel az a Be. 593. § (2) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközne, ezért a felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[89] A II. rendű vádlott és védője által a helyszín megtekintésére irányuló bizonyítási indítványnak a törvényszék katonai tanácsa nem adott helyet, döntését azonban nem indokolta. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a jelentős időmúlásra, az azóta bekövetkezett, határt érintő változásokra (kerítésépítés, terepviszonyok változása) figyelemmel nem volt indokolt szemle megtartása, attól az ügy érdemére vonatkozó bizonyíték nem volt várható.

[90] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést I., II., III., IV., VI., VII., VIII., IX., X. és XI. rendű vádlottak bűnösségére, illetőleg okszerűen és indokoltan mentette fel a VI., VII. és VIII. rendű vádlottakat a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő embercsempészség büntetettének vádjától. Ezen túlmenően helyes a vádlottak terhére rótt cselekmények jogi minősítése is.

[91] A fellebbviteli bíróság alapvetően egyetért az elsőfokú katonai tanács ítéletének [177]-[205] bekezdésében foglalt jogi értékelő tevékenységgel, azonban azt az alábbiakkal tartja szükségesnek kiegészíteni:

[92] – a [204] bekezdést azzal, hogy a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban Jöt.) 17. § (3) bekezdése értelmében adófizetésre kötelezett személy az is, aki az adózatlan jövedéki terméket e törvény rendelkezéseitől eltérő módon, jogellenesen előállítja, megszerzi, birtokolja, szállítja, felhasználja vagy forgalomba hozza. A Jöt. 16. § a) pontja értelmében az adófizetési kötelezettség esedékessé válásának ideje a jogellenes magatartás tanúsításának időpontja, ha pedig ez nem állapítható meg, a hatóság tudomására jutásának időpontja. E jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel terhelte a II. rendű vádlottat adófizetési kötelezettség a jövedéki termékek tekintetében, tehát azt senki nem állította, hogy a csempésztett, adójegy nélküli szerb dohánygyártmány a II. rendű vádlott tulajdonát képezte. Arra figyelemmel pedig, hogy az alapcselekmény befejezése időben megelőzte a megszerzést, az alapcselekmény befejezése után járulékos bűncselekményként volt megállapítható az (jövedéki) gazdaság büntette a IX., X. és XI. rendű vádlottak tekintetében.

[93] – a [182] bekezdést pedig azzal, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja szerint bűnszervezet (három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése) fogalom az elbírálás időpontjára kiegészült a hierarchia és a konspiráció fogalmi elemeivel. A Btk. 2.§ (2) bekezdésére figyelemmel azért kellett az elbíráláskori fogalomnak való megfeleltethetőséget vizsgálni, mert ha a csoport nélkülözi a hierarchiát vagy a konspirációt, akkor az elbíráláskori Btk.-t kell alkalmazni, hiszen a cselekmény enyhébben bírálendő el. A bűnszervezet tehát akkor állapítható meg, ha a szervezettség a hosszabb időtávon túlmenően a hierarchia jegyeit is mutatja. A hierarchikus szervezeti felépítés azt jelenti, hogy az elkövetők alá-fölérendeltségi viszonyban vannak, az egyes döntési szintek elkülöníthetőek egymástól, a szervezeti felépítésnek vertikális jellege van. A hierarchiában lévő személyek együttműködése a feladatok megosztásán alapul. A módosítás a csoport működése tekintetében a korábban használt összehangoltságot, mint fogalmi elemet felcserélte a konspiratív működési jellegre.

[94] A Kúria Bhar.III.571/2019/41. számú határozatában – a [155] bekezdés – kimondta, hogy a jogszabályi változás nem jelenti feltétlen a bűnszervezet fogalmának jogalkalmazói újragondolását. A hierarchikus szervezettség nem jelenti valamennyi bűnszervezetben lévő személy hierarchiában lévő elhelyezkedését. Ha olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő, szervező, koordináló, irányító szereplőre vonatkozik

a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölé rendeltséget jelentő személykapcsolatnak tekinthető, amely megalapozza a bűnszervezet megállapítását. A csoport konspiratív működése lényegében az összehangolt működésnek feleltethető meg, amennyiben az a külvilág előtt rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi. A konspiráció az összehangoltság magasabb fokát, a hatékony elkövetés feltételeinek a háttérben történő megteremtését jelenti. Jelenti egyrészt azt, hogy az elkövetők erősítik egymás szándékát a bűncselekmény közösen történő megvalósítására, de azt is, hogy csak olyan szervezeti működés minősíthető bűnszervezetnek, amely tevékenységének leplezésére, illetve titkolására törekszik. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a konspiratív működésre utaló adatok jelen ügyben: a vádlottak egymás között sem használták a „cigaretta, dohány” szót, azt különböző megnevezéssel helyettesítették (piros, kék, stb.), akárcsak a dohánygyártmány átjuttatását a zöldhatáron („mehet az autó műszakira”). A figyelő feladatokat ellátó vádlottak „munkatelefonokat” kaptak, csak a bűncselekmény elkövetésekor használhatták. A vámellenőrzés alól elvont, adójegy nélküli szerb dohány tárolására a lakóhelyüktől eltérő ingatlant is használtak, a II. rendű vádlott törekedett arra, hogy a Település-2 Tanya ne legyen a személyéhez köthető, mint ahogy a más nevére átíratott IVECO típusú furgonjával is igyekezett minél több legális áruszállítást lebonyolítani a határ környezetében azért, hogy a gépjárműve a határrendészek előtt megismertté váljon. Mindezek a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a törvényi feltételnek megfelelő konspiratív működést, az elkövetőknek a bűncselekmény leplezésére, felderítésének megnehezítésére irányuló, szervezett törekvését igazolják.

[95] Ami a hierarchikus felépítést illeti, az alá-fölérendeltségi viszonynak a csoport vertikális felépítéséből kell fakadnia. Hierarchikus szervezettség megállapíthatóságához a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az szükséges, hogy a bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódóan a feladatok kiosztására és végrehajtásuk rendje meghatározására a struktúrán belül szervezetten és ne ad hoc módon kerüljön sor. Ehhez nyilvánvalóan az kell, hogy a szervezeten belül legalább egy kiemelt szerepet betöltő személy legyen, de az nem feltétel, hogy valamennyi elkövető egymással hierarchiában álljon. Jelen ügyben a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint részben a II. rendű vádlott irányította, szervezte azokat a vádlottakat, akik a dohánytermékek Magyarországra történő behozatalában, a tanyáig történő mozgatásában vettek részt, részben pedig a X. rendű vádlott, aki az általa megrendelt cigaretta továbbjuttatását szervezte meg a IX. és XI. rendű vádlottak segítségével. E csoporthoz kapcsolódott a IV. rendű vádlotton keresztül az I. rendű vádlott is. Mind az I., mind a IV. rendű vádlott tisztában volt a II. rendű vádlott irányító, vezető szerepével, a II. rendű volt a döntéshozó szint, ők pedig a végrehajtók, közöttük alá-fölérendeltség volt. A telefonbeszélgetések alapján mind a IV., mind az I. rendű vádlott tisztában volt a csempészés tényével, akár dohánytermék, akár az Európai Unió területére belépésre jogosító okmányokkal nem rendelkező külföldiek zöldhatáron történő átjuttatásával. A kódnyelv használata, a feladatok megosztása alapján a bűnszervezetben történő elkövetés kétséget kizáróan megállapítható mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor hatályos Btk. szerint. Erre figyelemmel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján az elkövetéskor hatályban lévő büntető törvény szabályait alkalmazta.

[96] A bűnszervezetben elkövető cselekedhet a szervezet teljes fennállása alatt, időszakosan és eseti jelleggel is; része lehet az összehangolt működést biztosító személyi

körnek, de bűnszervezetben elkövető lehet az is, aki csak egy részelemet biztosít szervezet működéséhez. Így a bűnszervezetben elkövetés megállapítható azzal szemben is, aki – eseti jelleggel – egyetlen cselekményt valósít meg akár tettesként, akár részesként, ha tudata átfogta a bűnszervezet tárgyi ismérveit. A XI. rendű vádlott kivételével minden vádlott tudata átfogta, hogy legalább hárman vannak a csoportban, amelynek célja, hogy hosszabb időn keresztül rendszeresen folytassanak csempész tevékenységet, és mindenki tisztában volt a maga szerepével (BH2019.259., EBH2005.1288.). Bűnsegéd az is, aki maga nem tagja a bűnszervezetnek, és segítő magatartásával csak alkalmilag kapcsolódott e bűnszervezetben elkövetett bűncselekményhez, de a tetteshez fűződő ismeretsége folytán tudatában volt annak, hogy jelentős értékű vámáru országba behozatalát hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoportot vezetve, rendszeres tevékenységként végzik (BH2014.131.). Pontosan úgy, mint az I. és IV. rendű vádlott esetében.

[97] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a vádlottak terhére a bűnszervezetre vonatkozó, a már idézett – a cselekmények elkövetésekor és elbírálásakor egyaránt hatályos – törvényi rendelkezés szerinti valamennyi fogalmi elem megállapítható. Az irányadó tényállás szerint az ügy I., illetve X. rendű terheltje háromnál több személyből álló, összehangoltan működő csoportot hozott létre, azt hosszabb időre szervezte meg, és a csoport célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény elkövetése volt. A csoport tagjai a bűncselekmények elkövetése érdekében összehangoltan működtek, tevékenységükkel még a 2013. novemberi, majd decemberi hatósági beavatkozást követően sem kívántak felhagyni, tehát a bűnözői csoportot hosszabb időre szervezték.

[98] Minderre figyelemmel az I., II., IV., VII. és IX. rendű vádlottak tudattartalmára – illetve a bűnszervezet kapcsán annak hiányára – való hivatkozás nem foghatott helyt.

[99] Ami az üzletszerűséget illeti, úgy a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint annak megállapíthatóságát egyrészt nem zárja ki, ha az elkövetőnek nem ez az egyetlen vagy fő jövedelemforrása, mert megállapítható a tartósság célzatával folytatott rendszeres mellékkereset elérésére törekvő jövedelemszerzés esetében is; másrészt egyetlen bűncselekmény elkövetése mellett is megállapítható, ha a terhelt ismétlődő és rendszeres haszonszerzésre törekvő akaratelhatározása további cselekményekre egyértelműen felismerhető. Jelen ügyben I., II., III., VI., VII., VIII., IX. és X. rendű vádlottak cselekvőségét részben a nagy nyereség, részben az alkalmanként kapott 20-30.000 forint motiválta, így terhükre az üzletszerű elkövetés aggálytalanul megállapítható. Megjegyzi a másodfokú katonai tanács, hogy a járulékoság elve alapján részes cselekményének jogi minősítése a tetteséhez igazodik. A részes magatartás pedig akkor minősülhet üzletszerűen elkövetettként, ha a bűnsegéd az üzletszerűen elkövetett alapcselekményhez nyújt segítséget. A Btk. 12. §-a szerint elkövető a tettes, a közvetett tettes és a társtettes, valamint a felbújtó és a bűnsegéd. A Btk. 14. § (2) bekezdése szerint bűnsegéd az, aki a bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt. A Btk. 14. § (3) bekezdése kimondja, hogy a részesekre is a tettesekre megállapított büntetési tételt kell alkalmazni. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a vádlottak cselekményének minősítése törvényes.

[100] A II. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy törvényi felhatalmazás, illetve hatósági engedély nélkül, rendszeresen, haszonszerzés céljából, bünszervezet irányítójaként, nem közösségi árunak minősülő, adóigegy nélküli dohánytermékeket a vámellenőrzés alól elvonva megszerzett, illetve forgalomba hozott, és ezzel a költségvetésnek 50.000.001 forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozott, megvalósította a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütközö és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás büntettét; azzal a magatartásával, hogy 10 fő Európai Unió területére belépésre jogosító okmánnyal nem rendelkező külföldinek Magyarországra történő illegális bejutásában is segítséget nyújtott, öket a Település-2 Tanyára szállította, megvalósította a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett embercsempészés büntettét; végül azzal a magatartásával, hogy két alkalommal pénzt juttatott az I. rendű vádlott részére azért, hogy szolgálati kötelezettségeit megszegve segítséget nyújtson a büncselekmények elkövetéséhez, megvalósította a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntettét.

[101] Az I. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy hivatali kötelezettségét megszegve segítséget nyújtott a II. rendű vádlottnak ahhoz, hogy nem közösségi árunak minősülő, adóigegy nélküli dohánytermékeket a vámellenőrzés alól elvonva megszerezzen és ezzel a költségvetésnek 50.000.001 forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozzon, megvalósította a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütközö és az (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő bünszervezetben, bünségédként elkövetett költségvetési csalás büntettét; azzal a magatartásával, hogy 10 fő Európai Unió területére belépésre jogosító okmánnyal nem rendelkező külföldinek Magyarországra történő illegális bejuttatásához is információ adásával segítséget nyújtott, megvalósította a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben, bünségédként elkövetett embercsempészés büntettét; végül azzal a magatartásával, hogy két alkalommal pénzt kapott az II. rendű vádlottól azért, mert szolgálati kötelezettségeit megszegve segítséget nyújtott a büncselekmények elkövetéséhez, megvalósította a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütközö és a (3) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint minősülő bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét.

[102] A III. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy felvesető autó vezetöjeként figyellel segítséget nyújtott a II. rendű vádlottnak ahhoz, hogy törvényi felhatalmazás, illetve hatósági engedély nélkül, rendszeresen, haszonszerzés céljából, bünszervezet irányítójaként, nem közösségi árunak minősülő, adóigegy nélküli dohánytermékeket a vámellenőrzés alól elvonva megszerezzen, illetve forgalomba hozzon, és ezzel a költségvetésnek 50.000.001 forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozzon, megvalósította a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütközö és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben, bünségédként elkövetett költségvetési csalás büntettét; azzal a magatartásával, hogy felvesető autó vezetöjeként figyellel 10 fő Európai Unió területére belépésre jogosító okmánnyal nem rendelkező külföldinek Magyarországra történő illegális bejutásához is segítséget nyújtott, megvalósította a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszervezetben, bünségédként elkövetett embercsempészés büntettét; végül azzal a magatartásával, hogy két alkalommal pénzt továbbított a IV. rendű vádlotton keresztül az I. rendű vádlott részére azért, mert szolgálati kötelezettségeit megszegve segítséget nyújtott a büncselekmények elkövetéséhez,

megvalósította a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő bűnszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntettét.

[103] A IV. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy 2014 januárjában az I. rendű vádlottól kapott információk továbbításával segítséget nyújtott a II. rendű vádlottnak ahhoz, hogy törvényi felhatalmazás, illetve hatósági engedély nélkül, nem közösségi árunak minősülő, adójegy nélküli dohánytermékeket a vámellenőrzés alól elvonva megszerezzen, és ezzel a költségvetésnek 50.000.001 forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozzon, megvalósította a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző és az (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettét; azzal a magatartásával, hogy az I. rendű vádlottól kapott információk továbbításával 10 fő Európai Unió területére belépésre jogosító okmánnyal nem rendelkező külföldinek Magyarországra történő illegális bejutásához is segítséget nyújtott, megvalósította a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnszervezetben, bűnsegédként elkövetett embercsempészés büntettét; végül azzal a magatartásával, hogy két alkalommal pénzt továbbított az I. rendű vádlott részére azért, mert szolgálati kötelezettségeit megszegve segítséget nyújtott a bűncselekmények elkövetéséhez, megvalósította a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő bűnszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntettét.

[104] A VI., VII. és VIII. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy figyelőként segítséget nyújtott a II. rendű vádlottnak ahhoz, hogy törvényi felhatalmazás, illetve hatósági engedély nélkül, rendszeresen, haszonszerzés céljából, bűnszervezet irányítójaként, nem közösségi árunak minősülő, adójegy nélküli dohánytermékeket a vámellenőrzés alól elvonva megszerezzen, illetve forgalomba hozzon, és ezzel a költségvetésnek 50.000.001 forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozzon, megvalósította a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnszervezetben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettét.

[105] A IX. és X. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy a jelentős értékű, vámellenőrzés alól elvont, adójegy nélküli szerb dohánygyártmányt rendszeres haszonszerzés céljából megszerezte, megvalósította a Btk. 379. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnszervezetben elkövetett orgazdaság büntettét.

[106] A XI. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy a jelentős értékű, vámellenőrzés alól elvont, adójegy nélküli szerb dohánygyártmányt a II. rendű vádlottól átvette, majd azzal az "FEDŐNÉV-1" utcai garázshoz hajtott, megvalósította a Btk. 379. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző és az (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő orgazdaság büntettét.

[107] A IV. r. vádlott IV. rendű, VI. r. rendű, VII. r. rendű és VIII. r. rendű vádlottak terhére, súlyosításként pénzbüntetés kiszabására is irányuló ügyészi fellebbezés alaptalan, míg

a II. r. rendű vádlott esetében a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2917/2011/6. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelésére irányuló rendelkezés mellőzésére, valamint a XI. r. vádlott XI. rendű vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzésére irányuló ügyészi fellebbezés alapos.

[108] Ezen túlmenően az I. r. vádlott I. rendű, II. r. rendű, III. r. vádlott III. rendű, IV. r. vádlott IV. rendű, VI. r. rendű, VII. r. rendű, VIII. r. rendű, IX. r. vádlott IX. rendű, X. r. X. rendű és XI. r. vádlott XI. rendű vádlottak esetében bejelentett enyhítésre irányuló fellebbezések alaposak.

[109] Előre bocsátja a fellebbviteli bíróság, hogy a – mind a bűncselekmény elkövetésekor, mind az elbíráláskor hatályos – Btk. rendelkezése szerint nem bocsátható feltételes szabadságra, aki a bűncselekményt bünszervezetben követte el [Btk. 38. § (4) bekezdés c) pont] és nem függeszthető fel a szabadságvesztés végrehajtása azzal szemben, aki a bűncselekményt bünszervezetben követte el [Btk. 86. § (1) bekezdés b) pont]. A Btk. 91. § (1) bekezdése értelmében pedig azzal szemben, aki a szándékos bűncselekményt bünszervezetben követte el, a bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de a huszonöt évet nem haladhatja meg.

[110] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a törvényszék katonai tanácsa a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az ítélet [206] bekezdésétől a [218] bekezdéséig nagyrészt feltárta és helyesen értékelte. Előre bocsátja a fellebbviteli bíróság, hogy nyomatékos enyhítő körülményként vette figyelembe I., III., IV., VII., VIII., IX., X. és XI. rendű vádlottak vonatkozásában, hogy a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények elkövetése óta ellenük újabb büntetőeljárás nem indult.

[111] Tévedett azonban a perbíróság, amikor az I. rendű vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte, hogy korábban a törvénnyel nem került összeütközésbe, vagyis a büntetlen előéletét, ugyanis az elkövetéskor a rendőri szolgálatot teljesítő I. rendű vádlott esetében ez alkalmazási feltétel volt, ahogyan arra az ügyészség is utalt. Helyesen járt el, amikor az I. rendű vádlott esetében enyhítő körülményként értékelte a fiatal felnőtt korát, a rendkívül jelentős időmúlást és azt, hogy az ítélet kihirdetésekor még csak három kiskorú gyermek eltartására volt köteles, hozzátéve, hogy rövid időn belül megszületik a negyedik gyermeke is. Alappal járt el a törvényszék, amikor a II., III., IV., VI., VII., VIII., IX., X. és XI. rendű vádlottak javára értékelte a jelentős időmúlást.

[112] Helyesen járt el akkor is, amikor további enyhítő körülményként értékelte az III. rendű vádlott javára bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását és megbánó magatartását, valamint azt a tényt, hogy a hatóságokkal együttműködött, IV. rendű vádlott javára az egészségi állapotát, VI. rendű vádlott javára a beismerő vallomását és megbánó magatartását, VII. rendű vádlott javára a büntetlen előéletét, a alacsony iskolázottságát, VIII. rendű vádlott javára a büntetlen előéletét, a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, megbánó

magatartását, az egy kiskorú gyermekről való gondoskodási kötelezettséget és a hatóságokkal való együttműködést, a IX., X. és XI. rendű vádlottak javára a büntetlen előéletüket.

[113] Alappal értékelte továbbá súlyosító körülményként I. rendű vádlott terhére, hogy olyan bűncselekményeket követett el, melynek megakadályozása hivatalbeli kötelessége lett volna, továbbá a többszörös halmazatot, II. rendű vádlott esetében a többszörösen büntetett előéletet, a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést, a bűnszervezetben betöltött vezető szerepét, a többszörös halmazatot, III. rendű vádlott terhére a büntetett előéletet, a többszörös halmazatot, IV. rendű vádlott terhére a többszörös halmazatot és azt, hogy az I. rendű vádlott tekintetében kezdeményező szerepe volt, a VI. rendű vádlott terhére a büntetett előéletet és a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, a VII., VIII., IX., X. és XI. rendű vádlottak esetében ugyancsak a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, a X. rendű vádlott tekintetében továbbá azt, hogy vezető szerepet töltött be, hiszen ő volt a megrendelő, a szerb személyekkel a kapcsolattartó.

[114] Törvényesen rögzítette az elsőfokú katonai tanács az ítélete [218] bekezdésében, hogy kifejezetten nyomatékos enyhítő körülményként értékelte valamennyi vádlott tekintetében az elkövetés óta eltelt kifejezetten hosszú időtartamot. Ezzel kapcsolatban a másodfokú katonai tanács rögzíti, hogy a rendkívüli időmúlásra vonatkozó védői hivatkozások alaposak. Az ítélezési gyakorlat alapján ugyanis nem kizárólag az időmúlás képez enyhítő körülményt, hanem az eljárás elhúzódása is. Míg ugyanis „az időmúlásnak az 56. számú BK véleményben szereplő meghatározása [...] a bűncselekmény elkövetésétől eltelt hosszabb időt értékeli, [addig ugyanis] az eljárás elhúzódásának vizsgálata az alapos gyanú közlésének időpontjától kezdődik. Az időmúlás objektív tényező, míg az eljárás elhúzódásának a rögzítése az ítélet indokolásában a bírósági inaktivitás elismerésére is utal.

[115] A fellebbviteli bíróság figyelemmel volt arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága csak akkor tekinti megfelelő jogorvoslatnak a büntetés tekintetében alkalmazott enyhítést, vagy annak felfüggesztését, ha a nemzeti bíróság az ítéletének indokolásában kifejezetten rögzíti, hogy az eljárás elhúzódott. Az indokolásnak továbbá utalnia kell arra, hogy a bíróság a büntetés az eljárás elhúzódása miatt enyhítette, beleértve a szabadságvesztés büntetés felfüggesztését is. Ugyanezt fogalmazza meg a 2/2017. (II.10.) AB határozat rendelkező része, illetve indokolása is, amely szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy amennyiben a bíróság a terhelttel szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indokolásában rögzítenie kell az eljárás elhúzódásának tényét, valamint azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét.

[116] Tévedett azonban a törvényszék, amikor nem értékelte súlyosító körülményként az I., a II., a III., a IV. és X. rendű vádlottak esetében a terhükre rótt bűncselekmények elszaporodottságát, ezt a másodfokú katonai tanács ezúton pótolja.

[117] A másodfokú bíróság álláspontja szerint továbbá súlyosító körülmény I-IV. rendű vádlottak vonatkozásában a folytatólagos elkövetés, I., III., IV., VI., VII. és VIII. rendű vádlottak esetében további enyhítő körülmény a bűnsegédi elkövetés,

[118] Az ítéltábla álláspontja szerint az enyhítő és súlyosító körülményeket értékelve az elsőfokú katonai tanács helytállóan foglalt állást akként, hogy a bűncselekményeket bűnszervezetben elkövető I., II., III., IV., VI., VII., VIII., IX., és X. rendű vádlottak esetében végrehajtandó szabadságvesztést kell kiszabnia, és törvényesen, a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja rendelkezett arról, hogy e vádlottak nem bocsáthatók feltételes szabadságra. Törvényesen járt el a törvényszék, amikor a szabadságvesztés tartamának meghatározásakor a Btk. 36. §-ra is figyelemmel volt, az I., II., III. és IV. rendű vádlottak esetében ezen túlmenően a Btk. 81. § (1) és (2) bekezdése szerinti halmazati büntetés kiszabási szabályokat is szem előtt tartotta, emellett a Btk. 91. §-a szerinti bűnszervezetben történő elkövetésre vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe vette.

[119] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban alapvetően és kiemelkedő nyomatékkaal értékelve a cselekmények elkövetése, illetőleg a büntetőeljárás megindulása óta bekövetkezett több, mint 11 éves időmúlást, még az egyebekben az elsőfokú bíróság által az aktuális büntetési tételkereteket és a büntetés kiszabása körében figyelembe veendő tényezőket (bűnszervezetben elkövetés, halmazati büntetés, középérték) figyelembe véve kiszabott büntetések eltúlzottak, a Btk. 79. §-ban rögzített büntetési célokon túlmutatnak. Mindezekre tekintettel – ahogyan azt a törvényszék is tette, nevezetesen a belső arányosság követelményének szem előtt tartásával – az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdése alapján, enyhítő szakasszal, részben a büntetési tétel alsó határához közelítően, részben a büntetési tétel legkisebb mértékét el nem érően, az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 év börtönbüntetésre, a III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 év 4 hónap börtönbüntetésre, a VI., VII. és VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát egyaránt 2-2 év börtönbüntetésre, a IX. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 év 6 hónap börtönbüntetésre, a X. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 év 10 hónap börtönbüntetésre, míg a XI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 év börtönbüntetésre enyhítette.

[120] Ezen túlmenően az elsőfokú katonai tanács helyesen ítélte meg, hogy XI. r. vádlott XI. rendű vádlott esetében a terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyára és az esetében feltárt enyhítő körülményekre, nevezetesen az időmúlásra és az idősebb kora ellenére büntetlen előéletére tekintettel a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető.

[121] Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte I., II., III., IV., VI., VII., VIII., IX. és X. rendű vádlottakat, mint arra méltatlanokat, eltiltotta a közügyek gyakorlásától. Az ítéltábla a szabadságvesztés

büntetésekkel arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is enyhítette – a belső arányosság megtartásával – az érintett vádlottak vonatkozásában, így I., II. és IV. rendű vádlott esetében 3-3 évre, VI., IX. és X. rendű vádlott esetében pedig 2-2 évre enyhítette.

[122] Törvénysértően járt el azonban az elsőfokú bíróság, amikor a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélt XI. r. vádlott XI. rendű vádlottat 4 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától, tekintettel arra, hogy a Btk. 61. § (1) bekezdése szerint csak végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása mellett van helye közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásának. Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a XI. rendű vádlottra vonatkozó ezen rendelkezést mellőzte.

[123] Az ítéltábla azonban a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatát – azzal együtt, hogy azt az elsőfokú bíróság helyesen, a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont bb) alpontja alapján fegyházban állapította meg – a Btk. 35. § (2) bekezdésében írt rendelkezés alapján a vádlottak vonatkozásában feltárt és a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő körülmények számára, és elsődlegesen a rendkívüli időmúlás nyomatkára tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, börtön fokozatban állapította meg.

[124] Az elsőfokú katonai tanács a Btk. 50. § (1) és (2) bekezdése alapján arra tekintettel, hogy cselekményüket haszonszerzés céljából követték el, az I., II., III., IX., X., és XI. rendű vádlottakat pénzbüntetésre is ítélte.

[125] A másodfokú bíróság azonban egyetértett az ügyészség álláspontjával a tekintetben, hogy a Btk. 50. § (2) bekezdése, mint speciális szabály előírja, hogy ha a terheltet haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt akár végrehajtandó, akár végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés ítélik, e büntetés mellett jövedelmének és/vagy vagyonának megfelelőisége esetén kötelezően pénzbüntetésre is kell ítélni.

[126] A haszonszerzési célzat mellett azonban további feltétel az, hogy a terheltnek megfelelő jövedelme vagy vagyona legyen. Ez utóbbi feltétel jelen esetben a rendelkezésre álló adatok alapján csak az I. és III. rendű vádlott esetében áll fenn, aki az elsőfokú ítélet személyi körülményeiben kifejtettek szerint is megfelelő, kb. 150.000 forint jövedelemmel és a feleségével közösen működtetett vállalkozásból havi 1-1,5 millió forint, míg III. rendű vádlott havi 2000 Euró jövedelemmel rendelkezik. Ezzel szemben a II., IX., X. és XI. rendű vádlottak esetében ez a feltétel nem teljesül, hiszen II. rendű vádlottnak havi 80-100.000 forint, a IX. rendű vádlottnak havi kb. 120.000 forint, XI. rendű vádlottnak 50-60.000 forint jövedelme van, a X. rendű vádlott jövedelemmel nem rendelkezik. Ezen vádlottnak számba jöhető megfelelő ingó és ingatlan vagyonnal nem rendelkeznek és a megállapított jövedelmük is alacsony a fentebb írtak szerint.

[127] Egyetértve az ügyészség álláspontjával a II., IX., X. és XI. rendű vádlottak esetében tehát a pénzbüntetés kiszabásának nem az elsőfokú ítélet indokolásában felhívott Btk. 50. § (2) bekezdése alapján van helye. Erre figyelemmel a másodfokú katonai tanács a pénzbüntetést a Btk. 33. § (3) bekezdésére figyelemmel, a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja, valamint a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján tekinti kiszabottnak. Erre tekintettel ugyanis a pénzbüntetést a büntetési célok elérése érdekében szabadságvesztés büntetés mellett is ki lehet szabni, melynek a kialakult bírói gyakorlatra tekintettel sem előfeltétele a terhelt megfelelő jövedelmi és vagyoni viszonya (BH2015.2.25. BH2015.10.410).

[128] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban – szemben az ügyészi érveléssel – a IV., VI., VII. és a VIII. rendű vádlottakkal szemben a szabadságvesztés büntetés mellett a Btk. 33. § (3) bekezdésére figyelemmel a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja és az 50. § (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetés kiszabása a büntetési célok maradéktalan érvényesítése érdekében a másodfokú eljárásban sem szükséges.

[129] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az így kiszabott büntetések és – adott esetben – mellékbüntetések együtt valamennyi vádlott tekintetében megfelelően szolgálják a Btk. 79.§-ában megfogalmazott büntetési célokat.

[130] A II. rendű vádlott tekintetében kiszabott pénzbüntetés összegét számítási hiba folytán elírásra került, ezért azt a másodfokú katonai tanács a Be. 453. § (1) bekezdése alapján kijavította.

[131] Az elsőfokú katonai tanács a II. rendű vádlott vonatkozásában a korábbi, a Szegedi Városi Bíróság 2013. március 6. napján jogerőre emelkedett 7.B.2917/2011/6. számú ítéletével 1 évi, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésének a végrehajtását elrendelte.

[132] Helyesen érvelt azonban a fellebbviteli főügyészség, amikor rámutatott arra, hogy az elsőfokú ítéletnek ez a rendelkezése törvénysértő, mert a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajthatósága elévült. A 2013. évi CCXL. törvény 29. § (1) bekezdése alapján, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik, a próbaidő leteltének napjával kezdődik a büntetés végrehajthatóságának elévülési ideje. A II. rendű vádlott esetében a próbaidő 2014. március 6. napjával letelt, ezért az 5 év elévülési idő számítása ettől a naptól kezdődik, ezért az elévülés 2019. március 6. napján beállt. A másodfokú katonai tanács erre figyelemmel az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a II. rendű vádlott tekintetében a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2917/2011/6. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte.

[133] A fellebbviteli bíróság a XI. rendű vádlott tekintetében a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat alapján hivatalból vizsgálta az előzetes mentesítés lehetőségét. Ennek körében az

ítélőtábla katonai tanácsa hangsúlyozza, hogy a Btk. 102. §-a az előzetes mentesítést az érdemességhez köti, amelynek megállapíthatósága kapcsán az ítélkezési gyakorlat a következő szempontokat alakította ki. Az érdemességet megalapozhatják a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények (BJD8779., BH1984.480.), a felfüggesztés feltételeinek fennállása azonban önmagában még nem jelenti az érdemesség meglétét, az előzetes mentesítés egy további kedvezményt jelent. Az érdemesség vizsgálata során a bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösség fokát, az elkövetés körülményeit és indítékát, az elkövető személyiségét, életvezetését, az elkövetés és az eltelt idő közötti magatartását, az okozott sérelem jóvátételét és a sértetti közrehatást egybevetve kell állást foglalni [BJD 9986., BH 1983.22.]. Az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően alapvetően a terhelt személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő. Arról van szó, hogy a kiszabott büntetése mellett igényli-e a személyére háruló, a büntetett előélethez fűződő hátrányos következményeket is (BH2018. 135.).

[134] Az ügyiratok tanúsága szerint a XI. rendű vádlott alkalmi munkákból él, lakhatása megoldott, azonban jelen ügyben az eljárás adataira, különösen a bűncselekmény jellegére, a megvalósítás körülményeire, a vádlott bűnösségének fokára és arra figyelemmel, hogy jelentős tárgyi súlyú, vagyon elleni bűncselekményt követett el, előzetes mentesítésre való érdemessége nem állapítható meg.

[135] A másodfokú katonai tanács a fentiekén túlmenően a nyilvános ülésen előadottak alapján pontosította az I., VIII. és IX. rendű vádlottak tartózkodási helyének címét, rögzítette a VII. rendű vádlott lánykori nevét.

[136] A fellebbviteli bíróság továbbá az iratok alapján pontosította az I. és a II. rendű vádlott esetében a lakhelyelhagyási tilalom végső napját, III. rendű vádlott esetében a házi őrizet kezdő napját, ezen túlmenően – figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatának megváltoztatására, ennek megfelelően módosította a kényszerintézkedés hatálya alatt töltött idő beszámítását az I. és a III. rendű vádlottak esetében, míg tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság erről elmulasztott rendelkezni, a XI. rendű vádlott esetében a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása esetére annak tartamába beszámítani rendelte a XI. rendű vádlott által előzetes letartóztatásban, illetve letartóztatásban töltött időt a Btk. 92. § (1)-(3) bekezdése alapján.

[137] Az V. rendű vádlott elhalálózására tekintettel a fellebbviteli bíróság a Be. 574. § (1), (2) és (4) bekezdése alapján helyesbítette az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést.

[138] Az elsőfokú katonai tanács ítéletének egyéb – a vagyonelkobzásra, a részletfizetésre, a bűnjelekre vonatkozó – rendelkezései törvényesek.

[139] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 599. § (1) bekezdésén és a Be. 606. § (1) bekezdésén és alapul.

Budapest, 2024. május 16.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vadócz Attila hb. őrnagy s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

előadó
bíró

bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.I.5/2018/247. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.15/2024/37. számú ítéletében írt változtatással I. r. vádlott I. rendű, II. r. rendű, III. r. vádlott III. rendű, IV. r. vádlott IV. rendű, VI. r. rendű, VII. r. rendű, VIII. r. rendű, IX. r. vádlott IX. rendű, X. r. X. rendű és XI. r. vádlott XI. rendű vádlott tekintetében 2024. május 16. napján jogerőre emelkedett és – a XI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével – végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. május 16.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke